Jan.
Rev.J.W.Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

FEBRUARY 21, 1969 — No. 893 — 24th YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mall, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

A unique church and her remarkable founder

By Rev. Johan D. Tangelder

When I was studying in Toronto, Ont., I once attended a remarkable evening church service. I had never experienced anything like it before in my life. There was an orchestra of about 40, a grand-piano and an organ, and a large choir of male and female voices. The attendance was between 1,500 and 2,000, perhaps the largest Sunday evening service attendance in Canada. The service itself was very lively. There was a special speaker, who dealt with the problem of occultism in the light of the Scriptures. The church described is Peoples Church, then located on Bloor, close to Younge Street.

Peoples Church has been called "The Busiest non-catholic church in Canada." (1) Who made Peoples Church what she is today? The man, the driving force behind this church, is Dr. Oswald J. Smith, her founder, leader, and spiritual father. Peoples Church and Dr. Smith cannot be separated. Dr. Smith is Peoples Church. His character, his missionary zeal, his strong fundamentalism and hyper individualistic concept of Christianity have made an imprint which cannot be erased.

Dr. Oswald Smith was born in a farmhouse on the outskirts of Odessa, Ont., Nov. 8th, 1889. His father was a telegraph operator; thus his childhood days were spent in railway stations. The time spent in Mount Albert, Ont., a small, quiet country town, where he used to live for a while, has never been forgotten by him. After he had risen to fame, he returned there to meditate and to enjoy its pastoral scenery.

In 1906, a great evangelistic campaign was being conducted by the famed Dr. R. A. Torry in Massey Hall, Toronto. Though Oswald had never been at an evangelistic campaign before in his life, he was drawn to it. During that campaign he was converted. Soon after his conversion, he felt drawn to the preaching of the gospel. Yet, he had no idea how to go about entering into the ministry. "At both Embro and Mt. Albert my desire to preach had grown stronger day by day. I felt as though I could not wait for the time to come. So desperate was I that I made a very special plan. I said to myself, 'I will go far from home. I will go so far away that no one will know me. I will go ten miles away, at least. And I will find a little country church and ask the minister to let me preach, and if I fail I will then know that I am not called, and will return home a wiser boy.' You see, I had no one to advise me, no one to tell me what to do." (2) Shortly after, Oswald Smith read a brief announcement about Toronto Bible College, which resulted in his attending the evening classes for one term. It was not until 1912 that he graduated from that institution. Last year, he was chosen as the Toronto Bible College "Alumnus of the Year." (3) Dr. Billy Graham, and the well known evangelical journalist Miss Jane Scott, who graduated from Toronto Bible College in 1915, were present for that great occasion.

Dr. Smith's spiritual pilgrimage started in the Presbyterian church where he applied for a mission field under this denomination. However, he was considered too young for this difficult work. He then applied to the Upper Canada Society and went as colporteur to Muskoka. In 1908, Oswald Smith was given the opportunity to preach, despite his lack of theological and Biblical training. How thrilled he was! Finally his hour had come! He relates, "In a corner of my room that night I knelt in prayer with my forehead touching the floor, and pled for guidance. I did not have a sermon for I had forgotten every one I had made up in bed. What was I to say? I remembered listening to a sermon in Toronto in Beverley Street Baptist Church by the Rev. Elmore Harris, D.D., one of the editors of the Scofield reference Bible, on Ephesians 1:3, a text that no one should take until he has been in the ministry 25 years at least, and since I had a good memory I was able to recall much of which I had heard. So I decided to use it." (4)

Though Dr. Smith started his ministry soon after his conversion, he did not commence, strictly speaking, his theological studies until 1910. All in all, his academic training consists of two years in Toronto Bible College, three years in McCormick Theological Seminary, Chicago, and special studies in Knox College, Toronto. He also had evening classes in Toronto Bible College, and one year in Manitoba College. As student, he also gained a great variety of practical experience in mission work which influenced his later ministry. His academic degrees are as follows: In 1936, Oswald Smith was given the degree of Doctor of Divinity (honorary) by Ashbury College. In 1940, he received the Doctor of Literature degree (honorary) from Bob Jones University. In 1946, he received the degree of Doctor of Laws (honorary) from Houghton College. He is a Life Member of the Royal Geographical Society of London, a member of The Eugene Field Society, the Royal Society of Literature of the United Kingdom, and the American Society of Composers and Authors. (5)

On April 30th, 1915, Dr. Smith was ordained into the ministry of the Gospel in the South Chicago Presbyterian Church, which he served as "Acting Pastor" while he was a studen at McCormick Theological Seminary. In May, he left for Toronto, where he became Associate Pastor of Dale Presbyterian Church, a large church, seating capacity of 1,800, located at the corner of Queen Street and Bellwoods Avenue. The edifice was built by Rev. J. D. Morrow, one of the most remarkable ministers in Toronto at that time. Dr. Smith writes about him: "Mr. Morrow was the first man in Toronto, if not in Canada, to go without a hat. He had vowed that he would not wear a hat until he got enough money to put a roof on his church. And he kept his vow. He wore his hair long and bushy at the back and was a familiar figure on the streets of Toronto. Everybody knew him. The policemen were his friends. Each Monday morning he sat in court, watching for an opportunity to take charge of someone who had erred, whom he might bring home and help. All the street car conductors were acquainted with him. One time he borrowed a "Pay as you enter" box from the Street Car company, and for months he and I took turns standing by it at Yonge and Shuter streets, collecting funds for his church. Sometimes he got animals from the zoo, including bears, and took them into his pulpit to attract children. And they came in multitudes. Moreover, he was a gifted evangelist and a most effective gospel preacher. He knew how to put on a bright, evangelistic service, and thus attract crowds. The way he told stories, actually acting them out on the platform, sang his own mother songs, and pled for decisions, always brought tears to the eyes. Many decided for Christ under his ministry. He was very active and energetic. And he was most generous. He loved the common people and never felt more at home than when among the poor. To provide for the destitute was his greatest delight. His critics were many, especially in ecclesiastical circles. He died young. Had he lived he might have become one of the world's greatest evangelists. Never will I forget the night he first appeared with his hair cut. He had been made Chaplain of the Sportsman's Battalion, the 180th, and was dressed in the uniform of a Captain. For a long time he hesitated behind the curtain. Finally he told me to go first. I stepped out and he followed. In a moment the great congregation burst into applause. When the time came for him to speak he took as his text, 'So then each one of us shall give account of himself to God,' and preached with all his old-time fire, pausing in the midst of his sermon to sing a verse of his favourite song, 'Where is my Wandering Boy Tonight?' Pleading again, and then singing the second verse, as the choir, led by 'Sandy' Grant, came in softly on the chorus, he made his appeal. Handkerchiefs were used freely throughout the congregation. A woman wept aloud. In the gallery a man bowed his head and sobbed as though his heart would break. Oh, what power!" (6)

In 1916, Dr. Smith was placed in full charge of Dale, as Rev. Morrow had to leave for the Front. However, all was not well in the church. There was much strife in the choir, and a great deal of trouble was caused by church officials who were lodge members. (7) The situation became so bad that it became impossible for him to stay and to effectively carry out his ministry. He was judged by the congregation as being too fundamentalistic. The revival meetings he conducted had become a source of offence. Many also objected to the gospel hymns which he had the people sing and the many prayer meetings being conducted. Though Dr. Smith left the Presbyterian church, he never left officially the Presbyterian ministry. He says "On November 5th, 1918, my diary records the fact that I was officially received into the Presbytery of Toronto, and given my full standing as a minister of the Presbyterian Church of Canada, from which I have never resigned, although my work ever since leaving Dale has been, for the most part, outside the denomination." (8)

Dr. Smith for some months supplied the pulpit of Beulah Tabernacle, Charles Street, Toronto. His actions betray that the charge made in Dale of being "too fundamentalist" was not unfounded. His actions, after he left Dale, prove that he had no concept of the covenant, no Reformed understanding of the doctrine of the church. His Christian faith was then and still is the strong individualistic type.

After Dr. Smith left Beulah, he travelled considerably and did independent evangelistic work. On the first Sunday of January, 1921, he was installed as Pastor of the Alliance Tabernacle. This gospel church greatly increased under his ministry. The methods rejected by Dale Presbyterian were now effectively used to increase the membership of the Tabernacle. It was 1921 which also marked the beginning of world-wide ministry. Dr. Smith has extensively travelled in every continent for the Gospel's sake. In 1926, he resigned to become the Superintendent of the Christian and Missionary Alliance for Eastern Canada. His manner of departure from the Alliance Tabernacle was rather sad. The reason for his resignation is difficult to understand for a Reformed Christian, but it can indeed happen, and it still does happen, in congregational governed churches. Dr. Smith writes ". . . on June 20th, 1926, I preached my farewell sermon, with a heart rent and torn, turned away from my God-given task. The work that had become dearer than life itself, the child of my prayers and tears, born in the travail of my soul, was taken over by others. For a time the great crowds continued to attend, so solid had been the foundation upon which the work has been built. Never had there been the least sign of a split of any kind, for there were no difficulties. I had been manoeuvred out when the work was at its very peak and all was well. The last missionary offering was $34,000.00, an amount never equalled since. Finally, people began to leave, the crowds disappeared and the enthusiasm waned, never to be revived. But perhaps it would be better for the present, at least, if I were to draw a veil over the Gethsemane of those months of torture and despair. I had lost all, or so it seemed, yet God had not forgotten me." (9)

Dr. Smith went for a year's ministry to Los Angeles and after that left again for Toronto. In August, 1928, he resigned as a member of the New York Board of the Christian and Missionary Alliance, and joined the World-Wide Christian Couriers, and under its auspices was launched what is now "The Peoples Church." The place for the first meeting was

(Continued on page 5)

AUSTRIAN-BORN HELMUT KOPP zooms off small mogul during schuss on intermediate run at Uplands Ski Hole, Toronto. On his first day as superintendent at Uplands golf course last March, Kopp and a club director walked the fairways until Kopp paused before a tree-covered hillside. "That could turned into a good run for skiers," said Kopp, 31, a native of Graz, Austria. He was told to go ahead. Now more than 100 skiers enjoy skiing day and night — the area is geared for night skiing. (Globe and Mail Photo)

Beelden van en uit NEDERLAND

* *

HET VOORSPEL

Toen Winston S. Churchill zijn zes-delig werk "The Second World War" schreef, verklaarde hij in het voorwoord: "I do not describe it as history, for that belongs to another generation. But I claim with confidence that it is a contribution to history which will be of service to the future."

Dienst aan de toekomst door een meesterlijke beschrijving van wat deze grote staatsman noemde: "The Unnecessary War".

Ook Bismarck droeg zijn "Gedanken und Erinnerungen" op "Den Söhnen und Enkeln zum Verständnis der Vergangenheit und zu Lehre für die Zukunft".

In Nederland verscheen in de tweede week van februari het eerste deel van het 9-delig werk over: "Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog".

Schrijver ervan is dr. L. de Jong, directeur van het Rijksinstituut voor oorlogsdocumenten, die daarvoor in 1955 een opdracht van het Kabinet-Drees ontving. Hij zelf zegt: "I heb geen enkel falen, met de mantel der liefde willen bedekken. Ik heb slechts één behoefte: in dit relaas alles op te nemen wat mij historisch relevant lijkt. Serieuze geschiedschrijving is zonder die volstrekte openhartigheid, zonder politieke en geestelijke vrijheid, ondenkbaar. Welnu, wanneer één ding mij kracht gegeven heeft, het in 1955 ondernomen waag- en werkstuk te brengen op het punt waarop het thans beland is, dan wel het besef, in volledige vrijheid te arbeiden aan een taak, waarvan ik de lengte onderschat mag hebben, maar niet de zwaarte."

Dr. De Jong heeft meer vrijheid bij zijn studie genoten, dan welke geschiedschrijver voor hem. Hij heeft inzage gehad van de meest geheime bronnen, als de notulen van de ministerraad, de archieven, ook het archief van het Koninklijk tehuis, voerde gesprekken met oud-ministers en met oud-Koningin Wilhelmina. Een drietal gesprekken met prinses Wilhelmina — in 1948 vond de overdracht van het Koningschap aan haar dochter prinses Juliana plaats — zij was toen 76 jaar oud. Dr. De Jong geeft ook enige persoonlijke indrukken van de bejaarde vorstin: "De kracht van haar persoonlijkheid is wel veel verminderd. Toch kan men aanvoelen, hoe sterk deze vrouw geweest is. Ze spreekt uitstekend. Wat van haar uitgaat, is enerzijds van een buitengewone distinctie en waardigheid, anderzijds iets bijzonder levends en echts. Hoeveel zes-en-zeventig jarigen hadden een gesprek kunnen voeren, zo intensief als dit! Er is iets van een primaire openheid en spontaniteit bij haar bewaard gebleven."

De geschiedschrijving — zei Churchill — hoort aan de volgende generatie. Was voor dr. De Jong, die tijdens de oorlog in Londen vertoefde, de afstand tot die periode niet te kort.

Hij zelf meent van niet: "Ik geloof niet, dat ik teveel ben geëngageerd met de feiten, waarover ik schrijf. Mijn werk heeft immers een subjectief karakter en dat geeft juist een grote levendigheid en samenhang aan het geheel."

Voor zover wij uit de brede excerpten wijs werden, moet met dit subjectieve "bij de behandeling rekening worden gehouden." Dit eerste deel heet het "Voorspel". De Jong grijpt terug tot de vorige, de 19de eeuw, toen mannen als Thorbecke, Kuyper, De Savornin Lohman en Schaepman zich ontwikkelden tot leider, wier denkbeelden in de twintigste eeuw van grote invloed blijken te zijn en als het socialisme opkomt. De schrijver is van mening, dat in 1933 weinigen in Nederland het gevaar van het Nationaal Socialisme onderkenden. Grote aandacht wordt ook besteed aan de crisisjaren en de toenemende manning in de laatste jaren voor de wereldoorlog.

De Koningin was zeer bezorgd over onze militaire uitrusting. Wij, die deze periode van dichtbij meemaakten, weten maar al te goed hoe Dr. Colijn dit ook was. Hoe moest hij bedelen om geld los te krijgen voor modern afweergeschut en mitrailleurs, waar het parlement maar weinig toe bereid was.

Werkloosheid en armoede — en dan de bewapening opvoeren? De Socialisten en ook een deel der Roomsen moesten er niets van hebben. Zelfs de vrijzinnig-Democraten verklaarden zich bij de behandeling van de Defensie-begroting in het najaar 1936 nog tegen de uitbreiding van de contingenten en van de eerste oefentijd. Dr. De Jong behoort tot de Partij van de Arbeid. Wij hopen eerst zijn boek te lezen en dan nauwkeurig na te gaan hoe over de houding van de S.D.A.P. en verwante groepen wordt geoordeeld of ook dit falen aan het licht komt. In mijn boek "Mensen en Meningen," heb ik een reproductie opgenomen van een in handschrift van Dr. Colijn aan mij gerichtte brief, waarin hij zegt: "Pantserwagens en kazematten aangeschaft. Den Regeering is inderdaad voornemens de *bevoegdheid* te scheppen de lichtingen 2 jaar in dienst te houden."

Wie waren tegen? Socialisten en Vrijzinnig-Democraten! De rooie heren durven veel als het in hun kraam te pas komt. In de Indiëkwestie trachtte de heer Den Uyl de rechtse oppositie verantwoordelijkheid in de schoenen te schuiven, terwijl de politieke acties plaats vonden onder de leiding van sociaal-democratische premiers.

Daarom dient ook bij de enorme taak, die Dr. De Jong op z'n schouders nam, niet uit het oog te worden verloren, dat de beoordeling een subjectieve inslag houdt. Die van Dr. De Jong . . . !

In 1980 hoopt hij klaar te zijn. Er verscheen van het eerste deel een wetenschappelijke (met voetnoten) en een populaire goedkopere uitgave. Tot dienst van de toekomst.

* *
*

Het Kabinet-De Jong heeft een ambtelijke commissie ingesteld die voor 1 juli de documenten over de "oorlogsmisdaden" in Ned. Indië gepleegd tijdens de beide politieke acties, op tafel moet brengen.

De heer Den Uyl, fractievoorzitter van de P.v.d.A., probeerde er een politiek sausje over te gieten. Er moest een speciale Kamercommissie komen om dit onderzoek te "begeleiden". Het leidde tot een vinnig debat met Mr. Biesheuvel, de leider van de A.R. fractie. Deze vond het voorstel-Den Uyl "voorbarig, voortijdig, te vroeg en prematuur."

Vier woorden van dezelfde zaak. Het voorstel werd verworpen. De Regering wees eveneens een voorstel van de oppositie van de hand om het initiatief te nemen het Koninkrijks-Statuut te wijzigen en Suriname en de Antillen los te maken van Nederland. Noch hier, noch daar — zei minister Bakker — bestaat daaraan behoefte. Zij zijn volwaardige delen van het Koninkrijk en geen koloniën.

Laten wij — aldus de minister — de jonge Surinamers, in het bijzonder de intellectuelen en de arbeiders de kans geven zelf hun land een eigen gezicht te geven, waarbij zij — zolang zij dit op prijsstellen — door ons geholpen zullen worden."

Merkwaardig dat bepaalde "ethische" figuren o.a. de heer Bruins Slot in "Trouw" reeds een pleidooi voor losmaking hielden.

* *
*

De winter kwam terug in Februari. Sneeuw en kou, die via Schotland, de Noordzee oversteken.

De prijzen stijgen nog steeds. Alles z.g. op rekening van de B.W.T. — de nieuwe omzetbelasting. Minister Witteveen houdt vast aan een verlaging (correctie) van de directe belastingen. Sommige zien (hopen op) een Kabinetscrisis in 't verschiet. Wij niet! De verlaging is noodzakelijk, wil men de niet-welvaart-gebondenen niet heel zwaar in de verdrukking doen blijven.

Tenslotte nog een tweetal kleine correcties. De bisschop van Haarlem heet Monseigneur Zwartkruis en Y. K. Tamminga was geen "Paardeboer" maar medewerker aan "Om Friese Platteland" onder de titel "Poarteboer (Poortwachter.).

Cn.

Verdien een boek

door het aanbrengen van een

abonnee op ons blad.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Declined

to become a missionary to Argentina (Sheldon, Iowa, Calling Church, Rev. N. VanderKwaak of York, Ont.

ANNIVERSARY REV. R. GROENEBOER

On January 23rd, 1969 Home Missionary Pastor Rev. R. Groeneboer of the Christian Reformed Church of Penticton, B.C. celebrated his 25th anniversary as minister of the Word.

The congregation had organized a surprise get together for their pastor in the Church hall.

The fact that Rev. Groeneboer is able to work again among us after a period of serious illness added to the general feeling of gratitude to our Lord Who has so wondrously blessed our pastor as well as the congregation.

Mrs. P. D. Koopmans as oldest member of our church presented the minister with a small token of appreciation.

Mr. A. Roffel conveyed the congratulations for the congregation, and Mr. J. Bill for the consistory. Several friends from the Vernon Church were present. Mr. Holstein congratulated the minister for the Vernon Church. Letters and telegrams were received from former congregations. Several anecdotes from Rev. Groeneboer's past were related by Mr. M. Huisman who had done some plowing with the minister's heifer. May the Lord grant Rev. Groeneboer many more years in His service.

J. Antonides, Clerk

NIAGARA CHRISTIAN HOCKEY LEAGUE

February 6, 1969

	GP	W	L	T	P
Hamilton Flyers (1)	20	18	1	1	37
Brantford	18	12	5	1	25
Hamilton Blues (2)	19	5	11	3	13
Jarvis	18	6	12	0	12
Woodstock	19	3	15	1	7

Individual Scoring Race — Top Ten

	G	A	Tot. P.
John Ludwig, Hamilton (1)	47	11	58
Frank Buwalda, Hamilton (1)	12	20	32
John Polstra, Hamilton (1)	10	20	30
Dennis Craddock, Jarvis	21	8	29
Kees Oosterloo, Branford	15	13	28
Bob Kramer, Hamilton (1)	6	18	24
George Kloet, Jarvis	11	8	19
Bill Schilthuis, Hamilton (1)	11	7	18
Pete Poort, Woodstock	10	5	15

Hear
Dr. Bernard Zylstra
on
ARE YOU BORN FREE?
at the C.J.L. ANNUAL MEETING
February 22, 1969
1:30 p.m.
Toronto District Christian Highschool Woodbridge, Ontario
Mr. LEONARD M. REILLY, Chief Government Whip, will also speak!

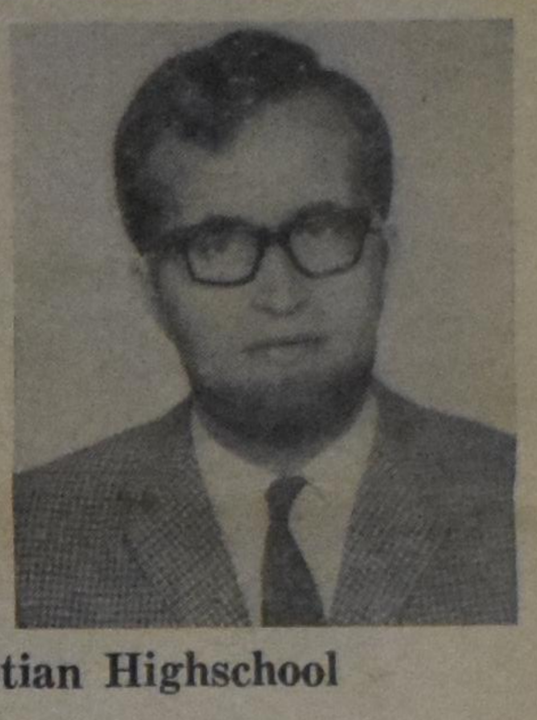

DON'T MISS THE
INDONESIAN PROGRAM
IN YOUR CHURCH
Beautiful colour film "THE THREE BROTHERS" released by the Indonesian government. Hear about the many blessings the Lord has given to His church in Indonesia.
See local announcement for time and place.
Sponsored by the
Canadian Home Bible League

RICHMOND (B.C. CHRISTIAN SCHOOL ASSOCIATION
issues
BONDS
900 Bonds with face value of $50.—.
Interest 6% per annum. Repayment of bonds will be annually, drawn at random, and maturing in 20 years.
The purpose is to liquidate the present loans on our schoolbuilding and to build additional classrooms.
Contact: S. Koldyk, 529 Francis Road, Richmond, B.C.

Fly Holland
We have space available for affinity groups of at least 40 on chartered jet aircraft non-stop Toronto-Amsterdam v.v. for Easter, Pentecost and through the summer for 3 weeks and longer. Ask for more details for your club or organization without any obligation.
Valentine Travel Service ltd. Lucas Koops manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs) open Monday through Saturday 9 am–6 pm.
London Travel Bureau Herman Koops manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

DATUM CENTRALE

February 22	Toronto: Annual Meeting of the CJL Foundation. Toronto District Christian High School. Speakers: Dr. Bernard Zylstra and Leonard M. Reilly, M.P.P.
February 22	Pancake Supper, sponsored by the Young Ladies Canadian Home Bible League.
February 27	Brockville Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Society of the Ebenezer Chr. Ref. Church, Jarvis, in the Jarvis Community Center.
February 28	Mt. Hamilton Chr. Ref. Church, 8 p.m. Film evening "World Apart", Hamilton, Ont.
February 28	Williamsburg Chr. Ref. Church, Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
March 3	Kingston Chr. Ref. Church, Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
March 4	Newmarket Chr. Ref. Church, Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
March 5	Second Chr. Ref. Church, Toronto, Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
March 6	Holland Marsh Chr. Reformed Church, Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
March 7	Orangeville Chr. Ref. Church, Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
March 15 - April 27	Rembrandt Tentoonstelling, Art Gallery, Toronto, 17 Dundas St. W.
March 27	Hot Show and Sale, sponsored by the Women's Guild of HDCHS, in the Christian High School in Hamilton, Ont. Proceeds for Chr. High School.
March 29	Toronto: Annual Meeting SALEM. Speaker Dr. Helen J. Rogers.
April 11	Netherlands Night (Rembrandt Tentoonstelling), Art Gallery, Toronto, 317 Dundas St. W.
April 26	Toronto:: National Convention of the CLAC. Speakers: Rev. Leslie K. Tarr and Dr. Arnold De Graaff.
May 3	Bazaar sponsored by the Women's Guild of HDCHS in the Christian High School in Hamilton, Ont. 2 p.m. Proceeds for debt reduction High School.
July 1 - August 8	The 1969 Summer School sponsored by the Ontario Alliance of Christian Schools will be held in the Hamilton District Christian High School.

De meeste van deze samenkomsten zijn geadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

NEWMARKET Christian Reformed Church
Service of Dedication
On Friday, February 28th, 1969 at 7:30 P.M. we hope to dedicate our house of worship to the glory and service of God.
We extend a cordial invitation to former members and friends who wish to celebrate this occasion with us.
The church is located at 333 Davis Drive in Newmarket.
The Consistory.

Order Now!!
Yearbooks
CHR. REF. CHURCH 1969
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive,
REXDALE. ONTARIO

Wie raad kan aannemen is dikwijls groter dan hij, die raad kan geven.

CALVINIST-CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Friday before date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $5.50	Can. $10.00
United States	U.S. $5.50	U.S. $10.00
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

GELOOF

De reis van de Amerikaanse Apollo VIII heeft blijkbaar meer impressie gemaakt, dan de reis van de Russische astronauts, hoewel de laatste tocht toch eveneens van buitengewoon grote wetenschappelijke betekenis is geweest. Maar het lijkt wel, dat wat de mannen met de Apollo VIII gedaan hebben, de mensen meer toespreekt, althans de mensen op het Westelijk halfrond. Het feit, dat de astronauts op meer dan 200.000 mijl van de aarde het scheppingsverhaal uit Genesis 1 hebben gelezen, heeft er stellig toe bijgedragen, dat men zeer onder de indruk kwam.

Dit laatste is dan ook het onderwerp geweest van verscheidene artikelen en preken. Het is ook de zaak geweest van openlijk verzet. Mrs. Madalyn Murray O'Hair, de bekende atheist in de V.S. door wiens toedoen het gebed van de public school is verwijderd, heeft openlijk geprotesteerd. Maar dit heeft tot nu toe alleen tot gevolg gehad, dat de administratie van de ruimtevluchten in Amerika meer dan 800 brieven heeft ontvangen, waarin waardering voor het lezen van het Genesis verhaal werd uitgesproken. Sommige van die brieven suggereerden zelfs, dat men bij de volgende vlucht Mrs. O'Hair maar moesten meenemen naar de maan en haar daar moest laten.

Al is het te begrijpen, dat sommige mensen, ook sommige leiders in de christelijke kerk, een versterking van het christelijk geloof verwachten door deze vlucht naar de maan, moet men toch erg voorzichtig zijn om niet te trachten het geloof in God te gaan BEWIJZEN. Geloof is GELOOF en is — naar Paulus' omschrijving — een bewijs in zichzelf. Zo gauw bewijs van buiten af komt, is het geen geloof meer. Ik kan b.v. zeggen niet te geloven, dat China bestaat, tenzij ik het zelf zie. Dat wil dan ook zoveel zeggen, dat ik niet geloof dat China bestaat. Zo kan ik zeggen, dat ik niet in God geloof, tenzij ik Hem, of iets van Hem, zie. Dan is dit geen geloof meer. "Het geloof," zegt Paulus, "is een bewijs van zaken die men niet ziet." Wij geloven in God en in Zijn Zoon Jezus Christus. Dat geloof wekt de Heilige Geest door het Woord. Verder bewijs is niet nodig. Dit is genoeg. En ook een Apollo VIII vlucht verandert dit niet.

Er zijn ook nog andere gevolgtrekkingen gemaakt uit de vlucht om de maan. Zo heeft Dr. Bernard Loomer van Berkeley Baptist Divinity School, gezegd, dat door deze vlucht de gedachte kan worden versterkt, dat de mens niet de belangrijkste is in de schepping. Stel nu eens, dat wij ergens in space mensen vinden die superieur aan ons zijn, zoals wijzelf superieur aan honden zijn.

Men kan zich afvragen of dit niet een zekere speculatie is, een stellen van vragen waarop toch geen antwoorden komen. En men kan zeggen, dat de theologie zich toch waarlijk niet met deze vragen hoeft bezig te houden.

Maar afgezien daarvan, geeft de bijbel ons in het geheel geen aanleiding tot deze vragen, maar richt hij zich daarentegen zeer duidelijk op ons en op deze aarde. De bijbel leert ons, dat de mens op deze aarde wel de belangrijkste schepping van God is geweest en tevens, dat de aarde (waarover de astronauts zo verrukt waren toen zij haar op verre afstand zagen) om onzentwille is vervloekt. Om onzentwille, dat wil zeggen om u en om mij. En de bijbel opent ook het perspectief, dat de enige en echte Zoon van God naar deze aarde is gekomen, daar mens werd en daar geleden heeft en gestorven is, om ons weer tot God te brengen.

De Apollo vlucht verandert ons geloof niet. Hij vult ook niets tot dat geloof aan. Dat geloof hebben wij, zonder bewijs. En als God het die astronauts vergunt iets meer van Zijn schepping te zien, hetgeen ze dan tot ons op aarde doorgeven, dan nemen wij daar alleen maar heel dankbaar kennis van. Maar wij gebruiken het niet als bewijs om ons geloof aannemelijk te maken of om te speculeren, dat er misschien toch wel hogere wezens ergens in "outer space" zijn.

Zulk een bewijs zou bovendien al heel weinig uitwerken. Wees er maar zeker van dat de duivel wel degelijk gelooft, dat er een God is — en hij siddert. Te geloven aan God, zegt niets. God te kennen en Jezus Christus Die Hij gezonden heeft, DAT is het leven. D.F.

EEN VERKEERD OFFER

Toen op zaterdag 25 januari Jan Palach in Tsjecho Slowakije begraven werd, rouwde niet alleen heel het land, maar bracht het tevens eerbiedig hulde aan een jonge man, die zich vrijwillig geofferd had voor zijn land en voor zijn ideaal. En daarin heeft een groot deel van de wereld met het Tsjechische volk meegeleefd.

Men moet het zich maar indenken. Daar is een jonge man van 21 jaar, een student, die nog voor het leven staat en dus heel veel van dit leven verwacht. Wij weten niet wat Palach studeerde, maar zeker is het wel, dat hij zijn toekomstplannen had. En die plannen zag hij niet alleen voor zichzelf verijdeld maar voor heel zijn land. Daarom overgoot hij zich met benzine en zette zichzelf in brand. Och, die vlammen werden wel geblust, maar het was al te laat. Een paar dagen na het gebeuren overleed Palach in het ziekenhuis.

Er zijn er daarna meer geweest, die op deze wijze van hun gevoelens hebben willen blijk geven. Zeg niet, dat het een mode wordt. Men moet wel diepgewortelde idealen hebben en men moet wel zeer gedesillusionerd zijn, voor dat men tot een dergelijke daad komt.

Wij weten niet precies wat Palach heeft gedacht. Wij weten niet eens precies hoe de toestand in Tsjcho Slowakije is. Natuurlijk, men leest er wel het een of ander over, maar men kan zich toch moeilijk inleven in wat een Tsjech of een Slowaak momenteel beleeft. Daarom willen wij over Palach niet oordelen.

Maar wij kunnen hieraan niet denken zonder de wet van God. En die wet zegt, dat wij niet doodslaan zullen. Dit betekent niet alleen, dat ik het leven van de ander niet onrechtmatig tot een einde mag brengen, maar dit zegt ons duidelijk, dat het leven van de HERE is en dat het bezitten of het ontnemen van het leven buiten God om, niet toelaatbaar is. Dit moeten wij toch, of liever juist tegenover de toestand in Tsecho Slowakije goed vasthouden. Het leven mag niet geofferd worden, voor eigen belang niet, voor de medemens niet, voor het vaderland niet, voor het eigen volk niet.

Daar zijn wij het misschien vlugger mee eens, wanneer men in een land woont, waar overal vrijheid is, vrijheid van godsdienst, vrijheid van pers, vrijheid van vergaderen en ga zo maar door. Maar het wordt moeilijker als de buitenlandse troepen binnen de grenzen zijn en waar men ten alle tijde op zijn hoede moet zijn of er geen verrader in de buurt is. Degenen onder ons, die de Duitse bezetting in Nederland hebben meegemaakt, weten wat dit betekent. Als de tanks op een afstand van enige mijlen gereed staan in te grijpen en als alle protest zijn doel mist, als de meerderheid van het volk de bezetting niet wil en als alle pogen om grotere vrijheid de kop wordt ingedrukt, wat dan? Moet men er dan toch aan vasthouden, dat het leven van God is en moet men dan toelaten dat het zo wordt geknecht?

Wij begrijpen het Tsjechische-Slowaakse volk echt wel, wij kennen hun gevoelens, maar toch moeten wij vasthouden aan de wet van God. Want het is niet alleen maar een verbieden van doodslag. Dit gebod komt voor in de decaloog, die begint met "Ik ben de HERE Uw God". Het is niet alleen de soevereine God die het gebiedt, het is ook de God die met de mensheid in een verbondsrelatie staat. God wil dat leven, dat mensenleven voor Zich hebben, en een ieder die het wegneemt, of het nu zijn eigenleven of dat van een ander is, ontneemt iets aan de Here. En al hetgeen aan de HERE ontnomen wordt, eist Hij weer op.

Al komt ons dan geen oordeel over de student Palach toe, wij moeten toch wel onze belijdenis vasthouden, dat al wat God niet geofferd wordt, ontaardt in een afgoden-offer. D.F.

The present stage in the 13 year old Civil War in Sudan

Evangelical Christians' need for aid

For 13 years, since the independence of the Sudan, tension, strife, and civil war have resulted in an estimated half a million killed over the period. Churches burnt, clergy and children murdered, and an exodus of 300,000 refugees to the neighbouring countries of Uganda, Congo, Kenya, Ethiopia and the Central African Republic. (UN Commission for Refugees figures, plus other sources). Documentation on the situation has been given little coverage in the Western Press. Preoccupation with Vietnam, Israel-Arab encounter, Czechoslovakia and Biafra have pushed this into a few lines of newspaper space. The quiet ignoring of this 13 year civil war is a stark illustration of the lack of objective justice and concern, by the many who have been extremely vocal over other issues.

In 1966 the All Africa Council of Churches were invited by the Sudanese Government in Khartoum to send a deputation of four to see conditions in the South. Half the time of their visit was spent in the North, with a red carpet welcome. The invitees were then flown to the South by plane, and saw five garrison towns. They travelled by road 12 miles only from Wau to Bussere, and reported that they saw no burnt churches, no destroyed villages. The vast territory in which the three and a half million African Sudanese live, was not entered. One of the invitees, then (Sir) Francis Ibiam of Nigeria, later admitted that they had never been shown the real picture. This covering up of fact and truth has given the false impression that conditions are returning to normal. Early in 1968 — a year ago — an amnesty was proclaimed, and even the Anglican Bishop of Khartoum tried to persuade Sudanese refugees to return.

Memories of massacres, the systematic attempt to kill off most of the educated leadership, were too fresh in their minds to trust the words of the Khartoum Government. The repression of Christian worship, the killing of many Christian leaders, and the escape of others, provided no evidence that life and religion would now become sacrosanct. The refugees knew that the Northern Arabs only controlled the garrison towns, that eight-tenths of the countryside was beyond their control, and a quarter of the territory was ruled by the Anyanya.

A month ago — January 1969 — the story of two South Sudanese schoolboys, Dallingstone (16) and Luckson (17) who escaped to Kenya, only confirmed the distrust and fear of the refugees. Throughout 1968 numerous such incidents were reported and documented. Dallingstone and Luckson crossed the border near Lodwar.

> "The terror began, they said, after three Sudanese Army lorries travelling on the main road at Chakare near Torit were ambushed by Anyanya freedom fighters. In reprisal the Sudanese soldiers ran through the streets of the nearby Chakare village shooting African civilians.
>
> After killing about 120 people, including nine women, they drove to Torit Intermediate School where some 400 children were sitting in class. They ran through the classrooms killing the children. 'We counted that 15 schoolboys were killed, and at least five injured before we made our own escape by jumping through the class-window' said Dallingstone. The two boys then kept running, 'awayhere to get away from the killing.' After travelling some 80 miles through the bush they reached Mt. Lotukei on the Kenya-Sudan border, where they met an Anyanya unit, which gave them food to relieve the wild fruit and berry diet they had eaten for four days. They were then guided across the border and walked to Lodwar (Kenya)". (Reporter, January 10, 1969 - East Africa's Newsmagazine)

The civil war is a cultural conflict between Northern Arab and Southern African. Involved in this terror and misery, are some 250,000 Christians, many of whom are devout believers. The taped songs of these christians tell of their confidence in God, despite hardship and death, and indicate, that despite their isolation from the rest of the world churches are multiplying.

The World Evangelical Fellowship is opening a Fund — SOUTHERN SUDAN CHRISTIAN AID. Donations, medical supplies, medical teams and Scriptures are urgently needed.

Gifts may be sent to:
Crédit Suisse
Case Postale 1152
1002 Lausanne, Switzerland
Account 754670/01
marked SOUTHERN SUDAN CHRISTIAN AID.

Funds will be carefully disbursed direct to trusted evangelical leaders in the area of need. Nothing will be deducted for overhead operation.

If you are moved by these facts to remember the blessing promished in Matthew 25:34-35 ACT NOW.

> "Take your inheritance — the kingdom reserved for you since the foundation of the world. For I was hungry and you gave me food. I was thirsty and you gave me drink. I was lonely and you made me welcome. I was naked and you clothed me. I was ill and you came and looked after me." JBP

(World Evangelical Fellowship)

The taxes are indeed very heavy, and if those laid by the government were the only ones . . . we might easily discharge them . . . . We are taxed twice as much by our idleness, three times as much by our pride, and four times as much by our folly; and from these taxes the commissioners cannot ease or deliver us . . . .

—Benjamin Franklin

•

Leadership appears to be the art of getting others to want to do something you are convinced should be done.

—Vance Packard

REIZEN NAAR NEDERLAND
is onze specialiteit

Doordat wij zoveel oud-Nederlanders onder onze passagiers mogen rekenen, kunnen wij vaak, door het hoge aantal boekingen, zeer voordelige prijzen aanbieden.
Vraagt nu vrijblijvend inlichtingen betreffende:
Prijs en afvaartdata per schip.
Het over laten komen van familieleden.
Normale tarieven per vliegtuig.
Onze VOORDELIGE Groepsreizen, al dan niet met gebruik van vrije auto.

Service is niet slechts een woord, het is:

BRANT TRAVEL SERVICE
552 BRANT STREET,
Burlington, Ont. 632-0720
Bij geen gehoor: 637-1172 - 632-8193

Canadees Staatsburger

. . . De meeste mensen in Canada zijn geboren Canadees staatsburger . . .

Bijna 60.000 mensen per jaar verkrijgen echter het staatsburgerschap van het land hunner keuze door bemiddeling van een der 13 Gerechtshoven voor Staatsburgerschapszaken die verspreid zijn over het ganse land.

* Komt U in aanmerking voor het verkrijgen van deze voorrechten?
* Is U gereed de verantwoordelijkheden te aanvaarden die verbonden zijn aan het lid worden van de Canadese Gemeenschap?

Informeer eens op het dichtsbijgelegen Gerechtshof voor Canadese Staatsburgerschapszaken (Canadian Citizenship Court).

Men staat klaar voor U in:
HALIFAX, MONCTON, MONTREAL, OTTAWA, SUDBURY, TORONTO, HAMILTON, ST. CATHARINES, KITCHENER, LONDON, WINDSOR, WINNIPEG, REGINA, SASKATOON, CALGARY, EDMONTON en VANCOUVER. U kunt zich ook schriftelijk wenden tot: The Registrar of Canadian Citizenship, Secretary of State Department, Ottawa.

DE REGERING VAN CANADA

VAN ANDERE DRUKPERSEN

TIBERIAS

Tiberias is geheel en al een stad uit de Nieuwtestamentische tijd. In de eeuwen, voorafgaande aan het begin van de christelijke jaartelling zal aan de oever van het meer van Gennesareth op de plaats waar Tiberias werd gesticht met tussenpozen wel een nederzetting van vissers zijn geweest, maar eerst door het besluit van koning Herodes Antipas, zoon van Herodes de Grote, kwam hier een stad.

Herodes wenste in 26 na Chr. in het hart van Galilea een stad te bouwen. Het doel dat hem daarbij voor ogen stond was tweeledig. De koning was voortdurend in een staat van opwinding over de vijandige houding van de bevolking in de steden die langs de oevers van het meer van Gennesareth waren gelegen: Kapernaüm, Chorazin, Bethsaïda en anderen. Telkens weer bleek, dat de inwoners van deze steden hun afkeer van de Romeinen en de dynastie van Herodes niet onder stoelen of banken staken. Aangezien de koning niet bij machte was aan deze bittere stemming een einde te maken besloot hij een stad te bouwen naar het model van de Griekse steden, die zich onafhankelijk van de Joodse partijen zou kunnen ontwikkelen.

Tiberias zou een stadstaat worden met eigen wetgeving en bestuur, vergaande economische vrijheid en het recht om eigen munten te slaan. Tegelijkertijd hoopte de koning in deze nieuwe stad zulk een sfeer te scheppen dat niet alleen hij, maar ook de Romeinse ambtenaren zich er thuis zouden kunnen voelen. De stad werd genoemd naar keizer Tiberias en karakteriseerde in haar naam reeds de opzet van Herodes.

Bij de uitvoering van zijn plannen had de koning met grote moeilijkheden te kampen. Het gerucht verspreidde zich in wijde omtrek, dat bij het leggen van de fundamenten voor verschillende regeringsgebouwen oude graven en overblijfselen van menselijke skeletten te voorschijn waren gekomen. Hieruit werd de conclusie getrokken, dat de stad zou verrijzen in een gebied waar in vroegere tijden een begraafplaats was geweest. Voor wetsgetrouwe Joden was het onmogelijk op de voorstellen van Herodes in te gaan om zich in de nieuwe stad te vestigen. De geringste aanraking met een graf zou hen volgens de bepalingen in Num. 19:16 gedurende zeven dagen onrein maken.

Het was niet denkbeeldig, dat de bewoners in een permanente staat van onreinheid zouden moeten leven. Herodes kwam nog voor een ander probleem te staan. Om de bevolking de nodige veiligheid te kunnen garanderen was het noodzakelijk in of bij de stad troepen te legeren. De koning was echter niet in staat hiervoor legeronderdelen ter beschikking te stellen.

Ondanks deze moeilijkheden werden de plannen toch doorgezet. Aan de adspirant-bewoners werd een nieuwe woning in het vooruitzicht gesteld en zelfs gereedschap voor het bewerken van het land aangeboden. Toen dit alles nog niet voldoende bleek te zijn om een behoorlijk aantal mensen over te halen naar Tiberias te verhuizen, werden verschillende gezinnen uit naburige plaatsen gedwongen hun woning te verlaten en in één van de nieuwgebouwde huizen van Tiberias hun intrek te nemen. Ook bedelaars, zwervers en vrijgelaten slaven werden naar de stad overgebracht.

Hoewel het Joodse element onder de bevolking van het begin af niet ontbrak en na verloop van een aantal jaren zelfs vrij sterk vertegenwoordigd was, kreeg Tiberias als gevolg van de genoemde maatregelen een zeer gemengde bevolking.

Bij het uitbreken van de Joodse oorlog in 66 werd al spoedig duidelijk, wat dit betekende. De stad trok niet één lijn met de andere steden in Galilea. Er waren in Tiberias drie partijen: de eerste was op de hand van de Romeinen, de tweede wenste aan het Joodse verzet actief deel te nemen en de derde groepering had er niet de minste behoefte aan in deze worsteling op leven en dood te worden betrokken. Aanvankelijk slaagden de Joodse partisanen erin de verdediging van de stad te organiseren.

Toen Vespasianus echter het grootste deel van Galilea onderworpen had werd haastig een deputatie uit Tiberias naar het hoofdkwartier van de veldheer gezonden om de overgave van de stad aan te bieden. Vervolgens werden de poorten voor de legioenen geopend en zonder slag of stoot viel de stad in handen van de Romeinen.

In de loop van de tweede eeuw toen ook de opstand onder Bar Kochba rampzalig voor de Joden was verlopen en Jeruzalem voor hen een verboden stad was geworden, werd Tiberias een centrum van Thorastudie. Volgens een aantal mededelingen in de Talmoed werd voor wetsgetrouwe Joden het verbod ongedaan gemaakt zich hier te vestigen.

Nadat rabbi Simeon ben Yochai zich vele jaren had moeten schuil houden voor de Romeinen kwam hij tenslotte met een geknakte gezondheid bij de warme bronnen ten zuiden van Tiberias. Na een bad in dit geneeskrachtige water te hebben genomen, herstelde hij volkomen. Uit dankbaarheid verklaarde hij een deel van de stad, volgens sommige getuigen zelfs de gehele stad, rein. Daarmee waren voor de schriftgeleerden de bezwaren voor het wonen in Tiberias vervallen. Er werd zeel veel gedaan aan bijbelstudie en de grondslag werd gelegd voor de vocalisatie van de tekst van de Hebreeuwse bijbel. Ook de zetel van het sanhedrin werd hierheen overgebracht.

Met deze gegevens voor ogen wordt het duidelijker, waarom Johannes de enige onder de evangelisten is, die Tiberias noemt. Toen Jezus met de prediking van het koninkrijk der hemelen in Galilea optrad bestond Tiberias nog maar enkele jaren. Bij de opbouw van de stad waren de kinderziekten nog niet overwonnen. Er waren, zoals werd vastgesteld, grote moeilijkheden te overwinnen. In de gehele omgeving van het meer van Gennesareth heerste een sterk wantrouwen tegen deze nieuwe nederzetting. Verontwaardigd werden de diverse voorstellen van koning Herodes om de bouw te helpen realiseren van de hand gewezen.

Het heeft er alle schijn van, dat Petrus, de Galilese visser, er weinig behoefte aan had in zijn toespraken Tiberias te noemen, toen hij na de uitstorting van de Heilige Geest leiding moest geven aan het kerkelijke leven en daarbij geroepen werd om te getuigen van Jezus' woorden en werken. Juist te Jeruzalem, waar Farizeeën en schriftgeleerden meer dan elders in het land gezag hadden kon het naar voren brengen van deze naam gemakkelijk aanleiding geven tot heftige polemieken. Daarom wordt Tiberias in de synoptische evangeliën, die een neerslag geven van de prediking van Petrus, niet vermeld.

Het vierde evangelie brengt ons in een totaal andere situatie. Geschreven tegen het einde van de eerste eeuw, toen de afkeer aanzienlijk verminderd was, kon Tiberias zonder bezwaar worden genoemd. Tiberias was een dominerende plaats geworden. De bevolking had een handig gebruik weten te maken van de koninklijke privilegiën. Volgens Josephus was Tiberias vrijwel de enige stad aan de oever van het meer, die zonder narigheden de oorlog te boven was gekomen. Verwoestingen waren in de stad niet aangericht en de bevolking was door de troepen ontzien. Een scherpe tegenstelling vormen de verhalen over de oorlogsgebeurtenissen in het omliggende gebied. Verschillende steden waren geheel uitgemoord en ontvolkt. Het is daarom typerend, dat Johannes tot tweemaal toe spreekt over de **zee van Tiberias**, Joh. 6:1, en 21:1. Het oude meer had een nieuwe naam aangenomen en zou deze in de komende eeuwen niet weer afstaan. Dat Johannes deze naam heeft geïntroduceerd is niet waarschijnlijk. Hij heeft zich bij het heersende spraakgebruik aangesloten en is van de gewijzigde omstandigheden uitgegaan. Tiberias was voor hem niet meer, zoals voor de synoptici, een stad die gemeden diende te worden. Ook in dit geval had de oorlog tot een omkeer in de verhoudingen geleid. De meeste steden in Galilea waren verdwenen of zwaar gehavend en moesten opnieuw beginnen. Maar Tiberias had zich ontwikkeld tot een stad van betekenis en ging een grote toekomst tegemoet.

H. Mulder.

Uit: "Gereformeerd Weerkblad".

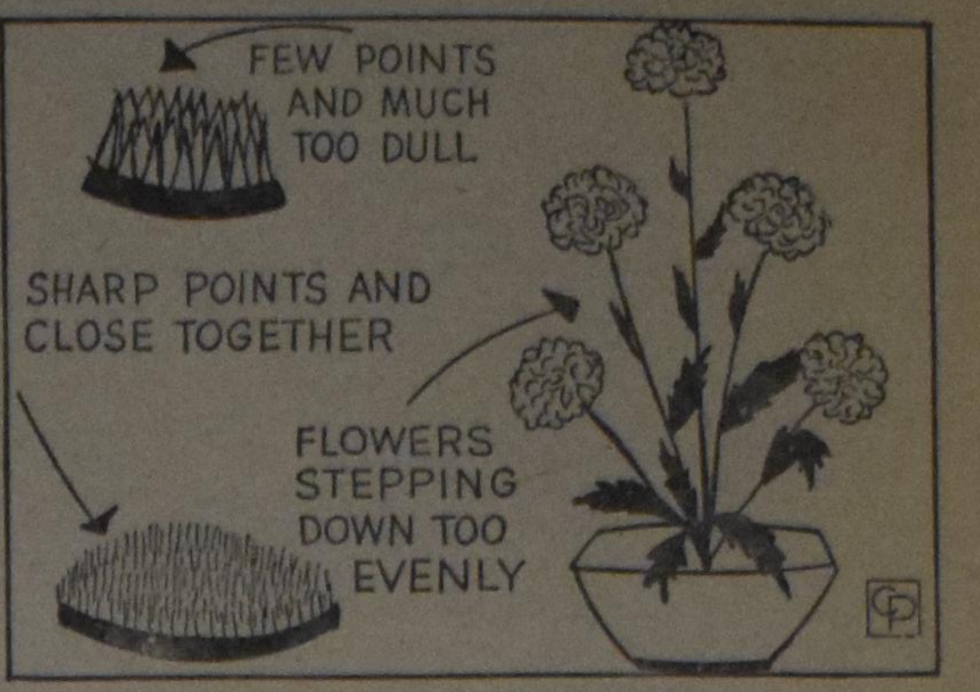

DOs and DON'Ts

By EDNA HALLIDAY

Distributed by Central Press Association

USUALLY when writing about flower arranging, I suggest what to do. Today I am reversing and advise some do nots.

1—Do not have any foliage under water unless it is of water lilies or other aquatic plants. 2—Do not drape backgrounds. 3—Do not show mechanics unless it is part of an abstract design. 4—Remember the design is made up of voids and solids. The voids are just as important as the solids.

5—Avoid fussiness; don't have the flowers "too busy." Simple arrangements are best. 6—Never lose your line in a line arrangement. 7 — Watch your transition: do not have it too abrupt. 8—As shown in the accompanying GARDEN-GRAPH, do not have cheap pin holders which rust and have few and dull points. Do have pin holders with lead bases and sharp points, set close together and which will not rust.

9—Do not cross stems in line of vision unless it is an abstract design. 10—Do not sandwich colors. Keep colors grouped together, or the effect becomes spotty. 11—Do not have flowers at an equal range like steps, as shown. No two flowers or branches should be the same height. 12—When in doubt about adding more, leave it out. 13—Don't forget to add water. 14—Remove any diseased or eaten foliage. 15—Do not have a hole in the center of the arrangement.

DE STENEN BRUID

door M. Van Nuis-Zuidema

(35)

"Je bent helemaal grauw. Heb je koorts?"

Ze ziet Ellewiens ogen, groot en nog vol van de verschrikking.

Zij kent dat niet. "Is er iets gebeurd soms?"

Ellewien huivert nog na en schudt van nee. Dan keert het weggetrokken bloed weer terug in z'n regelmatige loop.

Maar bij de deur zegt Ellewien het toch, haar ogen nog angstig groot in die van Lies. "Het was de herinnering. Zomaar ineens. Nu is het weer over."

Lies roert ontdaan in de soep. Nu is het weer over, zei ze, maar het zal altijd terugkomen. Altijd. En wie weet, waardoor je haar, ongeweten, misschien zelf soms door een of ander woord eraan herinnert en er de oorzaak dan van bent. Wat moet het leven toch moeilijk zijn, als je zo iets hebt mee te dragen.

Over Jochem heeft Ellewien gezwegen.

* * *

De regen plenst in stralen neer op de trottoirs, waar de weinige mensen die er beslist door moeten, zich voorthaasten, gehuld in regenjassen en beschermd door paraplu's in velerlei kleur. En de weer opspattende regendruppels huppelen tussen hun voeten voort en in het langs de trottoirs wegstromende water springen de luchtbobbels geluidloos uiteen.

Dominee Bruining staat met z'n vrouw op een overdekt terras voor een restaurant, waar de tafeltjes en stoeltjes in elkaar geschoven en ondersteboven, schuin tegen de muur zijn gezet.

"Dus je gaat beslist niet mee?"

Zij schudt koppig haar hoofd.

"Nee."

"En je weet, hoe moeilijk ik het er al mee heb."

"Ja, misschien ook juist daarom. Het lijkt me dat je je dan niet vrij voelt, als ik er met m'n neus bovenop zit. Ik weet precies hoe dat is en dan . . . . nu ja, ik kan Ellewiens houding nu eenmaal niet uitstaan Och, en je zou je misschien maar voor me moeten schamen ook, want ik zou er natuurlijk weer dingen uitflappen, waar jij toch maar een hekel aan hebt."

Onder de paraplu buigt dominee Bruining zich wat dichter naar haar toe.

"En als mijn vrouw zich dan eens stevig op de tong bijt?"

"Dat zou zonde zijn. Hier!" Ze steekt hem uit. "En dan dat puntje, dat jou soms zoveel last veroorzaakt er misschien net af!"

Hij schudt z'n hoofd. "Ik heb je met dat puntje genomen. Figuurlijk hoor, en zo wil ik je ook houden."

"Altijd nog gekregen, hè!" valt ze hem nog gauw in de rede.

"Goed, als jij dan maar onthoudt, dat wat je krijgt, je toch altijd eerst is aangeboden!"

"Ha, dominee! Nu was jóuw tong toch ook behoorlijk lang! O, daar is de bus."

"Mag ik dan vandaag voor één keertje m'n zin doen? Toe, even fijn langs de winkels. Ik zal echt **niets kopen!"**

Samen lopen ze naar de halte, waar al wat natte mensen bijeendrommen. Het scherm boven hun hoofd vangt lawaaierig de regen op.

"En hoor eens, mannetje," kan ze dan toch niet nalaten gauw nog even te zeggen, terwijl de bus al vlak bij is. "Iets waar je om vraagt en dat je krijgt, dat neem je aan, maar dat "neem" je niet!"

"O, wat heb je daar lang over moeten denken!" Meteen voegt hij zich al bij de passagiers en zij ziet, dat er achter de beslagen ramen al verschillende mensen aan de lus hangen.

"'k Zal zien tegen zessen terug te zijn!" zegt hij nog, z'n jas losknopend om kleingeld te zoeken. Met één voet op de treeplank, wenkt hij haar nog even met z'n hoofd naar zich toe. "En dan samen een etentje," fluistert hij nog gauw onder de paraplu. "Bedenk maar vast iets lekkers. Je mag wel iets kopen ook. Een klein beetje luxe op zo'n miezerige dag lijkt me wel."

Over het nat glimmende asfalt draait de bus een zijstraat in en daarmee maakt dominee Bruining zich van z'n vrouw los. In z'n starende blik verschijnt Ellewien. Ellewien in haar cirkel van leed en geslotenheid. Een cirkel, die hij tot nu toe niet heeft weten te doorbreken. Aan de lus zwaait hij met de andere passagiers mee in de bochten en wat hij thuis in z'n studeerkamer niet heeft willen doen, moet hij hier zichzelf bekennen, nl. dat hij het er ook een beetje bij heeft laten zitten. Niet alleen met Ellewien, maar met alles en met iedereen.

Tot een week of vier na de begrafenisdag heeft hij z'n geestelijke hoogspanning volgehouden en toen kwam de inzinking. Op een morgen werd hij wakker, compleet onwillig tegenover alles wat die dag voor hem stond. Hij had er opeens genoeg van. Genoeg van z'n eigen, beneden nog haveloze huis, met de gang en de trap nog steeds zonder lopers. Klots, klots, hoorde je er altijd je eigen voetstappen. De kamers beneden nog altijd zonder vloerbedekking omdat het vocht er altijd weer omhoog kwam; veel meubels nog steeds niet opgeknapt en van alles nog niet op z'n plaats. Hij had genoeg van de rommel en de bende en de chaos overal, buiten en in de huizen, waar je je voet ook maar zette. Hij had ook genoeg van de lege plaatsen die hem nog steeds aangrijnsden, en genoeg van al het leed dat hij mee op zich had genomen.

Hij was er de kantjes af gaan lopen en het ellendige was, al zei ze er geen woord over, dat hij absoluut zeker wist, dat z'n vrouw het merkte, en nog ellendiger, dat ouderling Bos het ook wist.

Tot een paar weken geleden het beroep kwam.

Een mooi beroep naar een plaats in bosrijke streek.

Een ongehavende pastorie. Een gemeente, waar zo ogenschijnlijk geen moeilijkheden waren.

Ja, en toen was hij z'n eigen gemeente gaan zien, die dan voorlopig wel zonder herder zou komen te zitten.

Honend had het in z'n oren nageklonken: Zonder herder! Of ze nu soms wel een herder hebben!

De gedachten aan het "zonder herder" of een nieuwe herder hadden hem niet meer losgelaten.

Wat moest hier een nieuwe herder, die niemand van de verdronkenen had gekend? Die alles eerst weer overal uit moest gaan peuteren, om te weten wat er overal gaande was. In gedachten zag hij zichzelf in z'n gemeente rondgaan. In ieder huis kende hij het gemis, kende hij de gemisten. En toen was het wel voor hem komen vast te staan, dat z'n plaats voorlopig nog hier was. En ook dat hij goed moest maken, waarin hij de laatste weken was te kort geschoten. In hem was toen iets losgeraakt. Iets opgeveerd.

En het was, of hij op dat ogenblik weer omgord werd met z'n eigen vechtjasje. Hij zag z'n modderige tuintje waar nog zo veel in te wieden was. Hij zag z'n gemeente, waarin steeds meer ontredderde mensen terugkeerden. En toen had hij z'n handen gevouwen en vurig gebeden om wijsheid, om iets te mogen zijn voor de aan hem toevertrouwde kinderen van God.

En pas na dat gebed had hij, eigenlijk bevreemd, ontdekt, dat z'n besluit reeds genomen was.

Bedremmeld was hij naar beneden gegaan.

"Luister eens . . . ." Meer had hij niet gezegd, maar z'n vrouw had hem aangestaard en één ogenblik was het haar of haar hart stilstond, omdat ze wist, dat hij nu het besluit had genomen. En omdat ze bijna zeker wist . . . .

"Zeg het maar," zei ze, en ze had haar hoofd tegen hem aangeduwd, zodat hij haar gezicht niet hoefde te zien, maar hij had haar gezicht weer opgetild, haar diep in de ogen gekeken en zacht gevraagd: "Vind je het goed, als we blijven?"

Haar ogen waren in de zijne blijven rusten met al hun liefde en ze hadden niet geknipperd in die weinige seconden, toen ze al haar illusies van wat mooi was en goed en gaaf zich had zien ontglippen.

En toen was, zoals in zoveel moeilijke ogenblikken, haar lach doorgebroken en plagend had ze gezegd: "Wat bij koninklijk besluit is vastgesteld, daar hoeft Hare Majesteit immers alleen maar haar handtekening onder te zetten?"

Dominee Bruining schrikt op als hij weer een paar lussen achteruit moet en buigt zich naar het raam om de naambordjes van de straten te kunnen lezen.

Ellewien verrast hem in haar ruime, lichte, modern ingerichte kamer. Er staan bloemen op het driekante tafeltje en op de boekenkast. In de vensterbank een christusdoorn met vuurrode bloemen.

Hem valt meteen het contrast op met de huizen in het dorp en hij denkt aan z'n vrouw, die zich hier zeker aan zou hebben gestoten. Hij weet, ze zou het Ellewien niet misgunnen, maar om iets diep in haar, zou ze het toch niet uit kunnen staan, misschien, ja, misschien om Jochem.

Maar hemzelf doet dit interieur goed. Hij is altijd blij, als hij ergens komt, waar niets hem herinnert aan de nachtmerrie van die eerste februaridagen. Het verrassende hier van Ellewiens omgeving maakt hem even los van zichzelf en het ontneemt hem de spanning, die hem op de stoep weer samenkneep bij de gedachte, hoe Ellewien te benaderen.

Ellewien bereddert wat bij het theemeubel en dat doet bij haar het bonzen van haar hart, om alles wat bij zijn binnenkomen op haar is komen afstormen, verminderen.

En dan komen de woorden vanzelf. Bij hem zomaar wat zinnetjes over haar kamer, de meubilering ervan.

Zij demonstreert de boekenkast, die nu nog klein is, maar steeds in dezelfde stijl aangebouwd kan worden. En zo is even al het andere achter de horizon van hun denken verdwenen, als zij de planken onder elkaar wegtrekt en laat zien hoe de constructie is.

Hij neemt een paar schrijfschriftjes op, met overtrekblaadjes erin en samen lachen ze om de herinnering, dat ze zelf ook eens zo zijn begonnen, was het dan met aap, noot, mies en wim. Dit brengt hun gesprek in de richting van Ellewiens school en meer jongensachtig dan als dominee, vraagt hij of ze het werk prettig vindt.

Ellewien ziet hem aan. "Prettig? Och, het is een aardige klas, de kinderen hier zijn leuk en soms ondeugend. Weet u . . . ." Ellewien staart voor zich heen in haar eigen denken, dat nog zo ontredderd kan zijn. "Ik weet niet of ik het recht er wel toe heb, hier te werken. Ik heb vaak het gevoel en ik weet haast wel zeker, dat het werkelijk zo is, dat ik alles doe, zoals bidden en danken en Bijbelse geschiedenis vertellen, als een tolk en niet uit m'n hart. Of beter nog, als een automaat, die, nou ja, in m'n vroeger leven al is volgestopt.

(Wordt vervolgd.)

A unique church and her remarkable founder

(Continued from page 1)

Massey Hall, and the date, September 9th, 1928.

The work was called first "The Cosmopolitan Tabernacle." On March 30th, 1930, the congregation was moved to the old St. James Square Presbyterian Church, 42 Gerrard Street East, where it was known as the Toronto Gospel Tabernacle. On October 1st, 1933, the name was changed to Peoples Church. On July 1st, 1934, The Peoples Church moved to what used to be then Central Methodist Church. In 1936, this building was bought for $75.000; $20.000 of which was donated by Mr. William G. Jaffray, owner and publisher of The Globe, Canada's national newspaper. In 1961, the Peoples Church moved to Sheppard Avenue East.

The old church, now a parking lot, was sold, for $650.000, a handsome profit, considering the original sum paid. The new church is a very modern and splendid structure, costing $1,000,000. The auditorium seats 2.000, at least; it features a grand-piano, an electric organ and a large platform for the choir, soloists and minister. There are many class rooms for Sunday School, meeting halls, offices, and a shipping and receiving room.

One of the unique features in Peoples Church is its missionary outreach. In 1929, Peoples Church Missionary Society was founded. Until 1935, it operated as an independent society which did sent out and support missionaries. In 1935, the church looked to "Faith Missionary Societies" in order to broaden her outreach in the world. Faith missionary societies recruit their workers from many evangelical denominations. They are an important missionary arm of evangelical and fundamentalistic movements in the U.S.A. and Canada. In Canada alone, there are more than 80 missionary societies. Dr. Smith's reason for working with Faith missions was and is: "We have worked with Faith Missions because they are absolutely free of modernism and higher criticism. They are true to the Word of God. Their vision is to evangelize the unreached millions of earth and bring back the King. They do not major on institutional, educational and medical work. Their reliance is on God rather than on the church, and they practice self denial and sacrifice." (10) In 1930, $42,891 was contributed to Foreign Missions, and in 1968, $341,504.84. (11) These monies are being used for the partial support of approximately 350 missionaries around the world.

Dr. Oswald Smith's remarkable career includes also the writing of hymns. One of the better known of his products is "Then Jesus Came." This hymn was written in 1939 and put to the music by Dr. H. Rodeheaver. This song has become a great favourite and has been sung by Bev. Shea in Billy Graham's Hour of Decision programme.

"When Jesus comes the tempter's power is broken,
When Jesus comes, the tears are wiped away;
He takes the gloom and fills the life with Glory,
For all is changed when Jesus comes to stay." (12)

The Peoples Church is an outstanding fundamentalist" church. In a way she is an example of what old-fashioned fundamentalism used to be, yet she goes beyond that. She combines the weaknesses and strength of fundamentalism of the past, yet she has gone beyond the original intentions of fundamentalism. Original fundamentalism was neither extreme individualistic nor did it major on the pre-millennial, imminent return of Jesus Christ (Christ's return and then the 1,000 year reign of Christ on earth.) Peoples Church is individualistic to the extreme and the doctrine of the second coming of Christ is stressed beyond all proportion. "The Peoples Church is an independent work, standing pre-eminently for the conversion of souls, the edification of believers, and world-wide evangelism; emphasizing especially the four great essentials: Salvation, the Deeper Life, Foreign Missions, and our Lord's Return; endeavouring by every means to get the Message to the Christless masses, both at home and abroad, in the shortest possible time. We believe in an unmutilated Bible; salvation through the blood of Christ; entire separation from the world; victory over all known sin through the indwelling Spirit; rugged consecration to sacrificial service; practical faith in the sufficiency of Christ for spiritual, temporal and physical needs, purifying hope of the Lord's return; and a burning missionary zeal for the bringing back of the King through world evangelization." (13)

What does Dr. Smith mean with the church? He believes the church to be a group of born again believers. "By the word 'Church' we do not refer to the institution known as "Roman Catholicism," nor do we mean, "the building in which we worship. 'Church', in the Bible is never used in reference to anything save 'believers in Christ'. Sometimes the word 'bride' or 'body' is used. It never includes merely professing Christians; it is rather the men and women who have been purchased by the blood of Christ and brought into living union with Him, its Head, by the regeneration of the Holy Spirit." (14) God deals only with "individuals" . . . . He is choosing individual members who are to make up His church." (15) The church did not exist in the Old Testament. The church, according to Dr. Smith, did not exist until the first coming of Jesus Christ. (16) We live now in the period called the "Church-age." (17)

A sharp distinction is made between the church and the kingdom. Christ is not yet King. He will become King when the millennium is ushered in. "Thus the Kingdom is yet to be established." (18)

At the missionary conference last year, there hung on the right hand side of the church auditorium a huge banner, which read, "First World Evangelization: Then The Reign of Christ." "God's ideal has always been an absolute monarchy, but an absolute monarchy with Christ on the throne. When that time comes the world will be governed in justice and righteousness as never before in all its history." (19)

This theology denies consequently the Lordship of Jesus Christ in this present age. It has also little patience for social concern. (20) There are no appeals made for "Benevolences or Home Missions." (21) Now I am the first one to say that Foreign Missions is of vital importance. A church must evangelize and send out missionaries, lest she disobeys her Lord. However, Foreign Missions should not crowd out the total program of the church and her concern for social needs. We cannot leave the ills of society untouched, believing that the second coming of Christ will solve every problem, every heartache. Of course, each Christian ought to long for Christ's second coming. A Christian knows that the second coming of Christ is the blessed hope. However, each Christian must also "occupy" until Christ comes again.

In 1926, Dr. Smith gave eight addresses in the Alliance Tabernacle under the heading "Is the Antichrist at hand?" For these addresses, which are sermons as they do not expound Scripture, Dr. Smith had gathered material from the fields of demonology, astrology, politics and religion. From these varied fields, and the Bible, Dr. Smith made some very remarkable predictions about the future. He was quite sure that the Great Tribulation, the revival of the Roman Empire, the reign of the Antichrist and the battle of Armageddon was to take place "before the year 1933." (22) His book proves how careful one must be in expounding prophecy. Dr. Smith is still alive, but the man he believed would be the antichrist is dead. He was quite sure that Mussolini fitted in Revelation 13. "Thousands of eyes are turned just now toward Mussolini, the Prime Minister of Italy. Mussolini may not be the Emperor himself, but if not, he is certainly a remarkable fore-shadowing of the one whom the Bible predicts will reign. It is a well known fact that Mussolini's avowed intention is the revival of the Roman Empire." (23)

In his third address, Dr. Smith refers to Mother Shipton's Prophecies to prove his sincere belief that 1926 was a crucial year in the light of prophecy. Mother Shipton's Prophecies were written nearly 500 years ago. She was born in Norfolk, England and she died at Clifton, Yorkshire, 1449 A.D. Dr. Smith did not believe that she prophecied, but rather interpreted prophecies of Scripture. (24) The last two verses of her prophetic poem were considered of crucial importance by Dr. Smith.

"In nineteen hundred twenty-six,
Build houses light of straw and sticks,
For then shall mighty wars be planned,
And fire and sword shall sweep the land,
But those who live the century through,
In fear and trembling this will do:

———

Flee to the mountains and the dens,
To bog and forest and wild fens—
For storms will rage and oceans roar,
When Gabriel stands on sea and shore;
And, as he blows his wondrous horn,
Old worlds shall die and new be born." (25)

From the then current history, Dr. Smith tried to prove the validity of Mother Shipton's remarkable claim that 1926 would be crucial. (6) All in all, his ability to interpret prophecy does not match his organizational talents. The years 1926 and 1933 are now but dates in history books. How careful one must be in dealing with the prophetic passages of Scripture!

Dr. Oswald Smith made a lasting impact upon the history of the Canadian Protestant church. He and his church, where Dr. Paul Smith, his son, is now pastor also, are the driving force behind the work of Faith Missions. Their sacrificial work has benefited independent workers and small missionary societies. Dr. Oswald Smith is indeed a remarkable man, who founded a unique church.

Rev. Johan D. Tangelder.

Bibliography:

(1) The Globe Magazine, March 26, 1966.
(2) Oswald Smith. The Story of My Life. p. 22.
(3) Evangelical Recorder. Ontario Bible College. Vol. 74, no. 4, Dec. 1968.
(4) Oswald Smith. The Story of My Life. p. 24.
(5) Ibid. p. 123.
(6) Ibid. pp. 59f.
(7) Ibid. p. 63.
(8) Ibid. p. 67.
(9) Ibid. p. 84.
(10) Ibid. p. 99.
(11) Ibid, p. 12, The Peoples News. Vol. 8, no. 3, June 1968.
(12) Oswald Smith. The Story of My Life. p. 115.
(13) Ibid. p. 94.
(14) Oswald J. Smith. Is the Antichrist at Hand? pp. 101f.
(15) Ibid. p. 109.
(16) Ibid. pp 104ff.
(17) Ibid. p. 102.
(18) Ibid. p. 103.
(19) Ibid. p. 88.
(20) Ibid. pp. 108f.
(21) Oswald Smith. The Story of My Life. p. 12.
(22) Oswald Smith. Is the Antichrist at Hand? p. 19.
(23) Ibid. pp. 21f. 64.
(24) Ibid. p. 45.
(25) Ibid. p. 48.
(26) Ibid. p. 49.

Indien U niet het gehele jaar door in Canada hebt gewoond dan dient U bepaald het volgende te weten omtrent het aanspraak maken van Uw persoonlijke aftrek

Diegenen onder U die niet het gehele jaar 1968 in Canada gewoond hebben zullen niet het volledige voor "Totale Persoonlijke Aftrek" kunnen gebruiken, noch de normale Aftrek van $100 dat op Uw medische en liefdadige kosten slaat. Het bedrag dat U kunt aftrekken hangt geheel en al af van hoe lang U in Canada bent geweest.

Voor de juiste methode die U dient te gebruiken om Uw aftrek vast te stellen raadplege men de Inkomstenbelastinggids. Bijzonderheden vindt U in Sectie 21.

Nou om de eerste bladzijde van Uw aangiftebiljet in te vullen dient U vier belangrijke cijfers te weten.

Ten eerste dient U te weten hoeveel U in Canada verdiende. Dan hoeveel belasting van Uw salaris werd ingehouden. Het bedrag van Uw bijdragen tot het Canada Pension Plan. En tenslotte het bedrag, indien van toepassing, dat U aan een geregistreerd pensioenplan hebt bijgedragen. Indien U geen T-4 strookje met al deze gegevens erop op 1 Maart hebt ontvangen, moet U Uw werkgever onmiddellijk verwittigen.

Als U hulp nodig hebt om Uw aanslagbiljet in te vullen en de bijgevoegde gids U blijkbaar niet kan helpen, kom dan naar ons toe. Er is een District's Belastingkantoor in Uw buurt die U op alle vragen betreffende inkomstenbelasting de juiste antwoorden kan geven. Onder het personeel zijn er velen die verschillende talen spreken. Als U wilt kan U een vriend meebrengen om te vertalen. Hoe dan ook, wij zullen U door de belastingtijd, zonder dat U zich bezorgd hoeft te maken, heen halen.

Wij zijn er om U te helpen

GOVERNMENT OF CANADA
DEPARTMENT OF
NATIONAL REVENUE,
TAXATION

Wij lazen voor U

MOEDERS IN DE BIJBEL

door Ds. H. Veldkamp

Het kan goed zijn om bij de herdruk van een boek er weer opnieuw de aandacht op te vestigen. Zo'n boek is b.v. "Moeders in de Bijbel", dat geschreven werd door wijlen ds. H. Veldkamp en waarvan onlangs een derde druk verscheen. Laat u door de titel van dit boek niet misleiden! Het gaat in de eerste plaats natuurlijk over moeders, maar ieder die het wel en wee van de Kerk in de wereld ter harte gaat, zal er veel in vinden dat de moeite van het lezen en overdenken waard is. Ik kan het dan ook alleen maar betreuren dat het onze jongeren, vanwege de taal, waarschijnlijk onmogelijk is dit vlot en fris geschreven boek te lezen. Naar mijn idee zouden enkele hoofdstukken, in het Engels vertaald, het als een artikel in C.C. dan ook heel goed doen.

't Is ook prachtig materiaal voor na de pauze op onze (alweer de beperking!), Hollandse vrouwenverenigingen.

De verleiding is me te machtig om er niet enkele passages uit te citeren. Over het gebroken huwelijk: "Toen de genade van God kwam in deze beide gebroken levens, hadden ze elkaar weer gevonden. Adam heeft weer z'n arm geslagen om zijn vrouw en deze twee harten gingen weer slaan één klop, toen Adam haar toefluisterde een nieuwe naam: Eva. Chawwa-moeder des levens!" Op bladzijde 20 lezen we: "Ach, het kan best gebeuren dat wij angstvallig trachten onze kinderen "onbesmet te bewaren voor de wereld" . . . ze mogen dit niet en ze mogen dat niet! . . . *mijn* kinderen gaan niet naar de bioscoop! Maar dat intussen de wereld levensgroot *is in ons huis!* Zoekt u de wereld niet alleen buiten. Ze kan ook binnen zijn. Verwacht bij uw kinderen geen vruchten voor de hemel, als in uw dagelijkse gesprekken, in uw doen en laten alles op de aarde gericht is, en als er alleen over de kerk gesproken wordt als er wat te critiseren valt!"

Later, in een geheel ander gedeelte van het boek, komen we ook deze woorden nog tegen: "Er zijn zo ontzettend veel *negatieve* mensen. En zo ontzettend weinig *positieve*. Het is gemakkelijk genoeg, te zeggen: I doe dit of dat niet, en mijn kinderen mogen zus en zo niet! Allemaal prachtig! U is géén Herodias! Maar wat is u dan wel? Daar komt het op aan! U brengt uw kinderen niet groot voor de hel. Maar voedt u ze op voor de hemel?"

In het hoofdstuk over Jochebed, de moeder van Mozes, worden we vermaand en vertroost met deze woorden: "Wat u te doen staat, is niet in angstige onzekerheid verkeren over uw kinderen: wat zal er van worden? Maar wat u te doen hebt is: uw geloof in actie te zetten. Dat wil zeggen, in de eerste plaats: uw kind verbergen! Doet u dat? Uw kind is een schoonheid, een bijzonder kind, een juweel, een "parel aan de kroon van het Lam". Nu, uw kostbaarheden bergt u toch ook goed weg? En hoe slordig gaat u dikwijls om met uw kind. En hoe weinig acht slaat u op z'n eeuwig heil. U is druk in de weer, dat het behoorlijk in de kleren zit, en zwoegt van de morgen tot de avond, dat het straks goed door de wereld zal komen. Zwoegt u ook door het geloof? Verbergt u elke avond en elke morgen (met minder kan het niet, want Satan gaat rond als een briesende leeuw), verbergt u, zeg ik, steeds uw kind onder de vleugelen van de Almachtige?" En even verder: "Als u gelooft, kunt u door dat geloof ook rustig het risico nemen, en het waagstuk ondernemen, wat dan geen waagstuk meer is, om het kind met kistje en al in de Nijl te smijten. Het kan niet altijd onder uw vleugels blijven. De tijd komt, dat het op eigen wieken moet drijven. Maar het moet al heel, heel raar gaan, als een kind, dat zo door het geloof van de moeder verborgen is geweest, later niet door hetzelfde geloof *weigeren* zal door te gaan voor een zoon van Farao's dochter."

Ook dit is zoiets moois, we komen het tegen op blz. 56: ". . . dat het geloof in zijn angstige vragen nooit doodloopt. Ook niet als het ergste gebeuren moet. Ook niet, als een moeder haar kind verliezen moet. "Die Hem liefhebben zijn als een opgaande zon in haar kracht".

Zo zou ik nog een poosje door kunnen gaan, maar laat me beperken tot nog twee opmerkingen: Bent u geneigd het gereformeerde leven in Nederland van vroeger te idealiseren? Leest u dan het hoofdstuk over een Moeder in Israel eens! Bedenk daarbij dat de eerste druk van dit boek niet van recente datum is!

En als u denkt dat wij het hier met de neutrale (vak-)organisaties zo moeilijk kunnen hebben, vindt u bij het lezen van het hoofdstuk over "Moeder-Bestuurslid" wel uit dat ook dit probleem niet het monopolie is van de christen-emigrant.

We komen voor de zoveelste keer tot de ontdekking dat er niets nieuws is onder de zon! Moederliefde, moederleed, bange bezorgdheid om een afdwalend kind, de Kerk in de branding, 't is alles zo oud als de wereld en zo nieuw als de dag van morgen! We hebben er dus mee te maken. 't Is alleen een groot verschil hoe je het bekijkt! Voor de goede belichting zorgde de schrijver van dit m.i. waardevolle boek. Zet het op uw verlanglijstje voor verjaardag of Moederdag. En laten uw man, vrienden en geburen er van meegenieten!

(Mrs.) Alice Los

Voor de Farmers

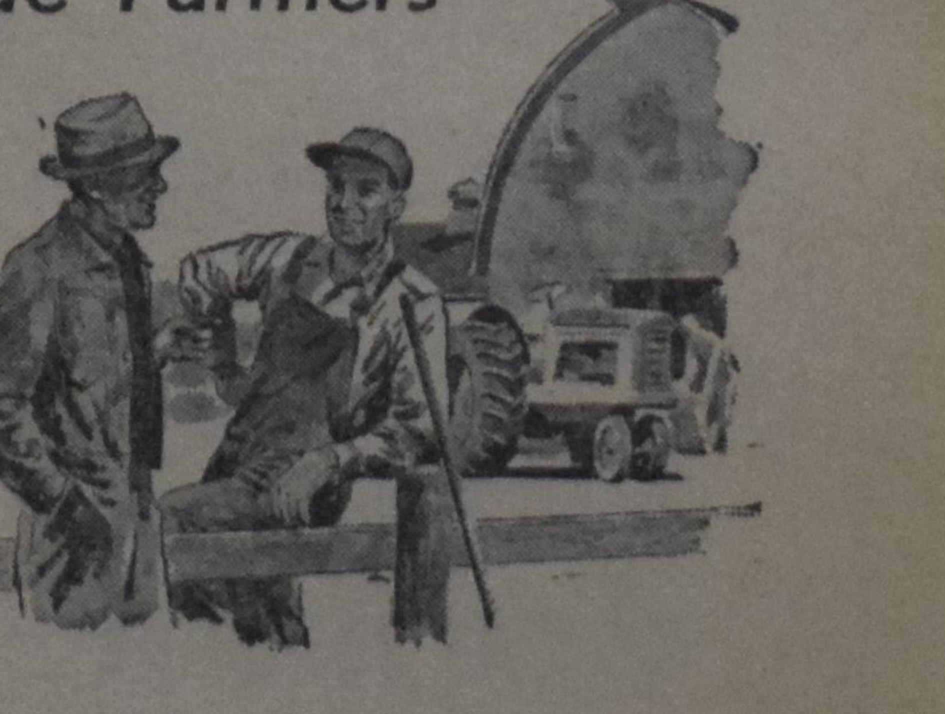

CHRISTIAN FARMERS IN DRAYTON, ONT.

A membership meeting of the Christian Farmers Association, Drayton, Ontario was held in Drayton and the surrounding vicinity. The meeting was held on January 30, 1969, in the church basement of the Chr. Ref. Church in Drayton, Ont.

The president, Mr. Joe Drost, opened the meeting with Scripture reading and prayer. A hearty welcome was extended to the members and the guests. The room was filled to capacity. A special word of welcome was given to our guest speaker, Mr. Van Ankum, who is our full time fieldman.

The topic of the speaker was "General Farming and Importing Tractors". Following the business portion of the meeting Mr. H. Van Ankum held an interesting speech on "What is going on with General Farming". The speaker attended the Farm Income meeting at the Seaway Hotel in Toronto last month. Mr. Van Ankum made it clear to us that if there ever was a time to organize it was NOW! Christian Farmers Unite!

The Minister of Agriculture will not listen to one single farm voice anymore. Through organizing we should be more concerned about our fellow farmer.

After refreshments and recess a general discussion was conducted ranging from the Proposed General Farm Organization to the importing of tractors. Five members were interested in importing tractors.

An opportunity was given to the guests to become members and the meeting was closed with prayer.

Th. A. Lise

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

VAN ANDERE DRUKPERSEN

Zwervend tussen jeugd en evangelie

Ervaringen van een legerpredikant

"Dominee, ik zie het leven zo; het is het is een luciferstokje — het begint te branden, het vlammetje kruipt langs het houtje, en nog een ogenblik: pfft — weg — uit — niets meer. Dat is 't mensenleven."

Hoe weet je dat, vraag ik verbaasd over een heldere overtuiging, die nop fijn onder woorden gebracht wordt ook.

"Nou, dat zie je toch? Als de adem er uit is, is alles afgelopen. Klaar als een klontje."

Ik kan niet nalaten te zeggen: Kerel, dat heb jij leuk en duidelijk gezegd, maar wat heb jij een indrukwekkend geloof. Want hoe weet je dat allemaal? Is jouw waarneming van zo'n absoluutheid, dat daarmee het laatste woord gesproken is? Of zou jouw stelling van dat luciferstokje niet veelmeer een geloofuitspraak zijn? Ja, 't is wel niet het evangelische geloof maar toch een geloof. Want het zal toch altijd nog moeten worden bewezen, dat 't met de dood allemaal uit is.

Met zo'n veertig man zit ik in mijn leslokaal in het uur "geestelijke verzorging". Ik heb mijn uiterste best gedaan om duidelijk te maken wat het betekent te geloven in God.

De lestijd is praktisch om. Ineens een stem uit de hoek: "Dominee, ik begrijp er niets van."

Ineens valt er een stuk wanhoop op me. Heb ik dan een vreemde taal gesproken? Hoe komt het, dat ik hem niet heb bereikt? Er is van all het besprokene blijkbaar niets overgekomen.

* *
*

In een zeker lesuur gaat het over de kern van het evangelie n.l. dat **Jezus Christus mens geworden is** om aan het kruis op Golgotha de "dreun", die wij verdiend hebben, in onze plaats en te onzen behoeve te "incasseren". Zo regelde God het met Hem. Wat een regeling. **Je kunt bezwaarlijk zeggen, dat** God daartoe verplicht was. Het zou meer in de rede hebben gelegen, dat Hij zijn enige Zoon spaarde en ons onze deugnieterij betaald zette.

Vanaf de achterste rij ineens een nogal heftig klinkende stem: "Dominee, daar kan ik 't onmogelijk mee eens zijn. Ik wens te staan voor de consequenties van mijn eigen daden. Ik vind het niet eerlijk, dat een ander opdraait voor wat ik op mijn kerfstok zou hebben".

Op zo'n moment kun je geloof ik maar één zinnig ding meer zeggen: Ik dank God op mijn blote knieën, dat ik volgens het evangelie niet hoef op te draaien voor de consequenties van mijn levenshouding tegenover God en de mensen.

* *
*

Ik zit ergens waar practisch alleen militairen komen. Een jongeman komt naar mij toe en vraagt: "Dominee, mag ik u even spreken?"

"Natuurlijk, kom maar mee". En we zoeken een stil plekje op.

Dan komt het verhaal. Hij is van huis gegaan met de blijde zekerheid: Nu ben ik vrij. De kerkdeuren heb ik voorgoed achter mij dicht gedaan. Ik heb er "de balen" van.

Een maand of drie, vier heeft hij regelmatig bij mij in de uren "geestelijke verzorging" gezeten, onopvallend zonder ooit iets te zeggen. En nu kwam hij mij vertellen, dat hij nu toch maar weer naar de kerk ging. Hij had begrepen te voorbarig te hebben gehandeld.

Een jong leven heeft het goede spoor geroken.

* *
*

Met een stel jongemensen zit ik in een groepsgesprek op het vormingscentrum. Het gaat over onze boeiende en tegelijk beangstigende wereld. Ja, we zijn allemaal tegen op oorlog. Daar moet iets tegen worden gedaan. Maar what?

In het rijtje vragen, dat op tafel komt, staat ook deze: Kan er werkelijk iets worden veranderd aan de mentaliteit van een mens?

Alle beweringen en vragen worden netjes op het bord genoteerd.

"Nou, mannen, bij welk punt zullen we inzetten? Dan zien we wel waar we uitkomen".

Laat nu uitgerekend de eerste spreker uit de groep zeggen: "Mij dunkt, we moesten met die vraag beginnen".

En dat is dan de vraag, die ik zojuist noemde. Schot in de roos.

Er wordt wat gepraat en gepraat. Sommigen geven te kennen, dat ze geen mogelijkheid zien om de mens te veranderen. De meesten lopen om de hete pap heen. Daar zegt iemand: Verbeter de wereld en begin bij uzelf.

Merkwaardigerwijs dwaalt de discussie weer weg naar de samenleving, naar anderen. En dan spring ik er maar in: Zien jullie veel kans om van jezelf een nieuw mens te maken? Want wat voor zin zou onze discussie nog hebben als de vraag naar een nieuwe mens negatief moet worden beantwoord?

Stilte — blijkbaar worden de rapen nu gaar.

Langzamerhand doodse stilte. Nog eens: Heren. ik wil hier niet vandaan voordat ik weet of ik wezenlijk een nieuw mens mag worden.

Nog zegt niemand iets. En dan zit er niets ander meer op dan iets te zeggen van die Ene, die zijn wonderbaarlijke verniewingskracht aan ons uitoefent door voor ons op de knieën te gaan en te zeggen: Ik heb u zo lief, dat Ik niets liever wil dan u te redden en u brandschoon af te leveren in het rijk van God mijn Vader.

Zo mag een mens een beetje nieuw worden in zelfverloochening en dienst en gerechtigheidsbetrachting.

* *
*

Tenslotte — typerend is, dat de jongelui van nu over allerlei zo hun zegje hebben maar toch zo weinig weten van de wezenlijke vragen en de evangelische antwoorden. In dit opzicht is er — vergeleken met vroeger — weinig nieuws onder de zon.

De legerpredikant gaat onopvallend zijn weg — een beetje naast de samenleving schijnbaar maar toch wezenlijk er midden in.

Er zijn ogenblikken, dat zelfs op een plekje kazerneterrein aarde en hemel elkaar raken. Het wordt even stil. Majesteit waart rond. Evangelielicht flitste.

En dan gaat de groep weer verder met veel geroezemoes en lawaai.

Gods wegwijzer was even te lezen in de dichte mist waarin een jonge mens zijn weg zoekt of zich laat gaan — kerkelijk of helemaal niet kerkelijk.

H. Torman
in "de Wekker"

TELESKOOP

De jonge ouden

Men zegt wel, dat lichamelijke oefening vooral voor oudere mensen heilzaam werken kan, maar bewezen was dit eigenlijk nooit. Nu heeft een professor aan de universiteit van Southern California proeven genomen met mensen tussen de 50 en 87 jaar en deze proeven hebben gunstige resultaten opgeleverd. De professor heeft een Nederlandse naam: Herbert A. de Vries, maar dit zal wel niets met zijn proefnemingen of hun resultaten te maken hebben.

Prof. de Vries heeft deze oudere heren aan vrij strenge oefeningen onderworpen, die hen eerst wel zweetdruppels veroorzaakten, maar die toch geleid hebben tot een grotere vitaliteit. Ten eerste verloren de oefenaren 4.9% van hun lichamelijk vet, wat vooral op oudere leeftijd van belang is. Daarna bleek, dat de bloeddruk gemiddeld met 6% verminderde en tenslotte wees het onderzoek uit, dat het gebruik van zuurstof met gemiddeld 9.2% toenam. Dit laatste is, volgens prof. de Vries een aanwijzing, dat zijn proefnemers sterker werden. Dit bleek ook uit het onderzoek naar de sterkte van de armen. Hier bleken de proefnemers een vooruitgang te hebben van gemiddeld 7.2%. Prof. de Vries stelde eveneens vast, dat de proefnemers niet meer onder zo'n spanning leefden.

Uit deze proefnemingen blijkt wel, dat voor de oudere heren onder ons lichaamsoefening geen overbodige luxe is.

★

De rechter en de kerk

Het streven naar kerkelijke eenheid moge iets aantrekkelijks hebben, er zijn ook schaduwzijden aan. Een daarvan is, dat wanneer een groep niet accoord gaat met de samensmelting met een andere denominatie, deze groep veelal aanspraak maakt op de kerkelijke goederen.

Wie zich de kerkstrijd van de veertiger jaren in Nederland herinnert, weet maar al te goed hoeveel van dergelijke processen voor de rechter hebben gediend.

Iets soortgelijks heeft zich onlangs in de Verenigde Staten van Amerika voorgedaan. Twee gemeenten wilden zich afscheiden van de Presbyterian Church in de U.S. en eisten daarbij de kerkelijke eigendommen op. Aanvankelijk kende de rechter in de staat Georgia deze eis toe, maar later heeft de Supreme Court deze rechtspraak vernietigd. De rechter van het Supreme Court oordeelde, dat burgerlijke rechtbanken zich niet kunnen inlaten met geschillen, die uiteindelijk teruggevoerd kunnen worden "to the core of a religion".

Deze uitspraak van de Supreme Court komt ons zeer juist voor.

Paulus heeft er reeds tegen gewaarschuwd. Hij heeft de vraag gesteld of het wel juist is als broeders voor een wereldlijke rechter verschijnen, broeders die van elkaar moeten geloven dat zij zelfs de engelen zullen oordelen.

Men moet vroegtijdig inzien, dat indien men geschil krijgt over kerkelijke zaken of dogmatische punten, men niet mag verwachten dat men eenstemmig zal zijn, wanneer de breuk een feit wordt en men de kerkelijke eigendommen moet verdelen. Dergelijke dingen moeten nog vóór dat dergelijke verschillen zich voordoen, geregeld worden, ook al is er op het moment nog geen sprake van verschil. Doet men dit niet, dan moet men later voor het gelag betalen.

★

Snelheid

Als een schip door het water vaart, moet het heel wat tegenstand overwinnen. Men zou dit niet zeggen, als wij de oceaan kruisers zien gaan, maar naarmate hun snelheid vermeerdert, vermeerdert ook de tegenstand, die zij van de golven ontvangen. En omdat in onze tijd alles op snelheid is afgesteld, hebben vele hoofden zich gebroken hoe deze tegenstand sneller overwonnen kan worden.

Het schijnt, dat men het middel gevonden heeft. In Engeland neemt men momenteel proeven met een chemicaal, dat met water vermengd in kleine openingen bij de boeg uit het schip gelaten wordt. Dit chemische product "smeert" als het ware de boeg, waardoor deze gemakkelijker door het water glijdt.

Men heeft reeds kunnen constateren, dat de snelheid van het schip door deze handelwijze met ongeveer twintig procent toeneemt, terwijl — wat ook een woord meespreekt — het brandstofverbruik met vijftien procent afneemt.

Men is nu bezig na te gaan of het chemische product ook nadelige gevolgen voor de bewoners van de zee heeft. De "pollution" van het water is toch al zulk een kolossaal probleem, dat men niet graag de risico loopt, dit grote te maken. Maar men wordt natuurlijk wel erg aangetrokken door de bewezen resultaten wat betreft snelheid en brandstofverbruik van schepen.

Nu gaat men ook verder. Men wil zien in hoeverre rioolleidingen zich vlugger van hun last kunnen ontdoen, wanneer dit chemische product in de leidingen wordt gespoten. In Californië is men bezig na te gaan of torpedo's sneller kunnen worden verzonden met de chemisch product.

Vegetable- and Flower Seeds
Groente- en Bloemzaden

BLOEMBOLLEN, VRUCHTBOMEN, AARDBEIENPLANTEN, HEESTERS, VASTE PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: HOLL. SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, KROPSLA, BOERENKOOL, BRUSSELS WITLOF, ANDIJVIE, POSTELEIN, WORTELEN, ETC. ETC.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN.

Prijscourant op aanvrage geheel gratis —
Ask for our FREE catalogue.

1969 is our 20th year in business in Canada.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS, between Bullock's and Peter's Corners, 4 miles West of Dundas, on No. 8 Highway.

Open: Daily from 9 a.m. till 9 p.m., Saturdays 9 till 6, closed on Sundays.

Phone: 628-6641 DUNDAS.

Eèn bezoek aan Holland is meer waard dan een millioen keer van Holland dromen.

Alleen al het plezier de vrolijk lachende gezichten van familieleden en bekenden weer te zien is de reis waard. U praat voor uren over de gezellige oude tijd. U heeft voldoening dat uw verlangen werkelijkheid is geworden

Bezoek Holland dit jaar.

Air Canada maakt het U gemakkelijk. We willen U zelfs indien nodig het reisgeld voorschieten. (Dat is wat we bedoelen met het "Vlieg Nu — Betaal Later Plan".)

Dit Voorjaar en Zomer kunt U Air Canada vliegen, met BOAC elke dag non-stop van Toronto naar Londen, met snelle doorverbinding naar Amsterdam.

Of U kunt per jet vliegen via Parijs of Brussel* Ook vandaar kunt U overstappen naar Uw bestemming.

En als U dit jaar niet in de gelegenheid bent naar Holland te gaan, laat dan uw naaste relaties overkomen naar Canada. Stuur hen vooruitbetaalde reisbiljetten door middel van Air Canada.

Holland is zo gemakkelijk te bereiken. Juist praat een paar minuten met uw reisbureau of Air Canada.

* vanaf dit voorjaar.

AIR CANADA

Canada's Ice Observers

Airborne Guardians of the Eastern Shores

Flying high in two specially-equipped, four-engined, long-range aircraft is a team of trained observers from the Meteorological Branch of the Department of Transport. By visual observation through bubble windows, and during bad visibility by means of radar and closed-circuit electronic camera, they plot the extent and density of the winter ice which lies thick and thin over the eastern coastal waters.

Costing a million dollars – a very small insurance premium to pay for the safety of winter navigation – the annual search is continued for several months as conditions warrant. From these reports navigational directives are immediately circulated to shipping and the data obtained is also added to the continuing scientific study of the problems and phenomena associated with icy seas. From such studies come more accurate ice forecasts, which in turn lead to increased periods of winter navigation in greater safety.

Operating from their base at Gander airport in Newfoundland, the ice-observation team covers the river and gulf of St. Lawrence and the coastal areas up to the entrance of Hudson Strait. In summer similar ice-reconnaissance flights are made over more northerly regions and Hudson Bay.

Prime requirement for the chartered observing aircraft – DC4's of *Kenting Aviation*, Toronto – is a strict degree of navigation. The ice observers must know their position accurately at all times for their reports to be of the utmost use. For this reason the aircraft have been equipped with such delicate electronic aids as *Decca* and doppler systems to supplement more usual methods of position finding. So accurate are the navigational read-outs of such devices that on one occasion an ice-reconnaissance DC4 which spotted an overturned dory way out to sea, and reported it to search and rescue headquarters, was able to return directly to it when asked to do so half an hour later.

Small fishing boats, deep-sea merchantmen, coastal craft, engineers and scientists – all these benefit from the continuing and precise recording of ever-changing ice conditions. Canada's aerial meteorologists are again busy on their vital winter task. – *John Ough.*

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

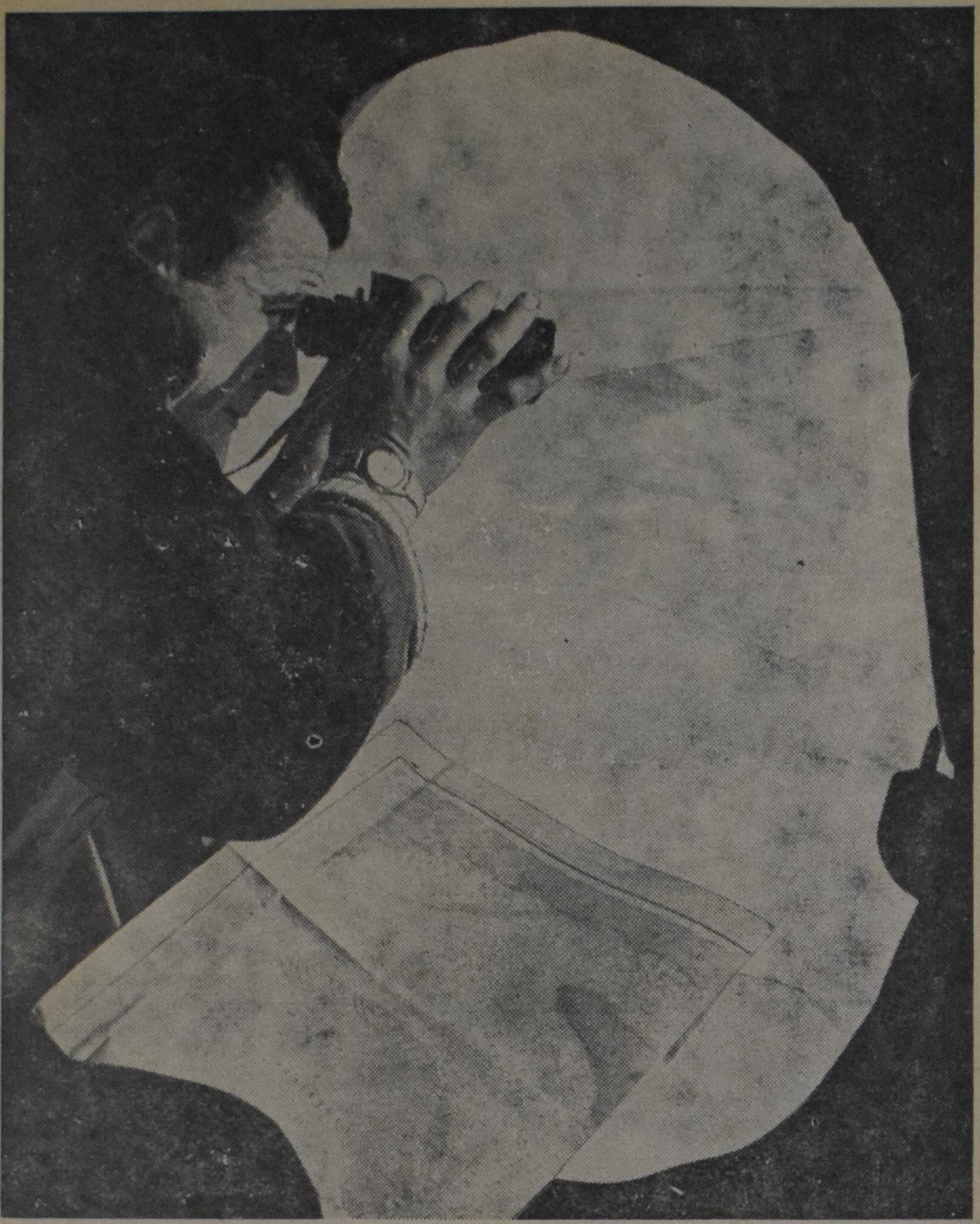

Meteorologist-ice-observer scans the ice fields stretching across the Gulf of St. Lawrence.

Below: R. A. Shewchuck, E. Stasyshyn and L. Goff in discussion aboard DC4.
– *photos by Crombie McNeill*

Navigator, G. Bayliss, takes solar observations during long ice-reconnaissance flight.

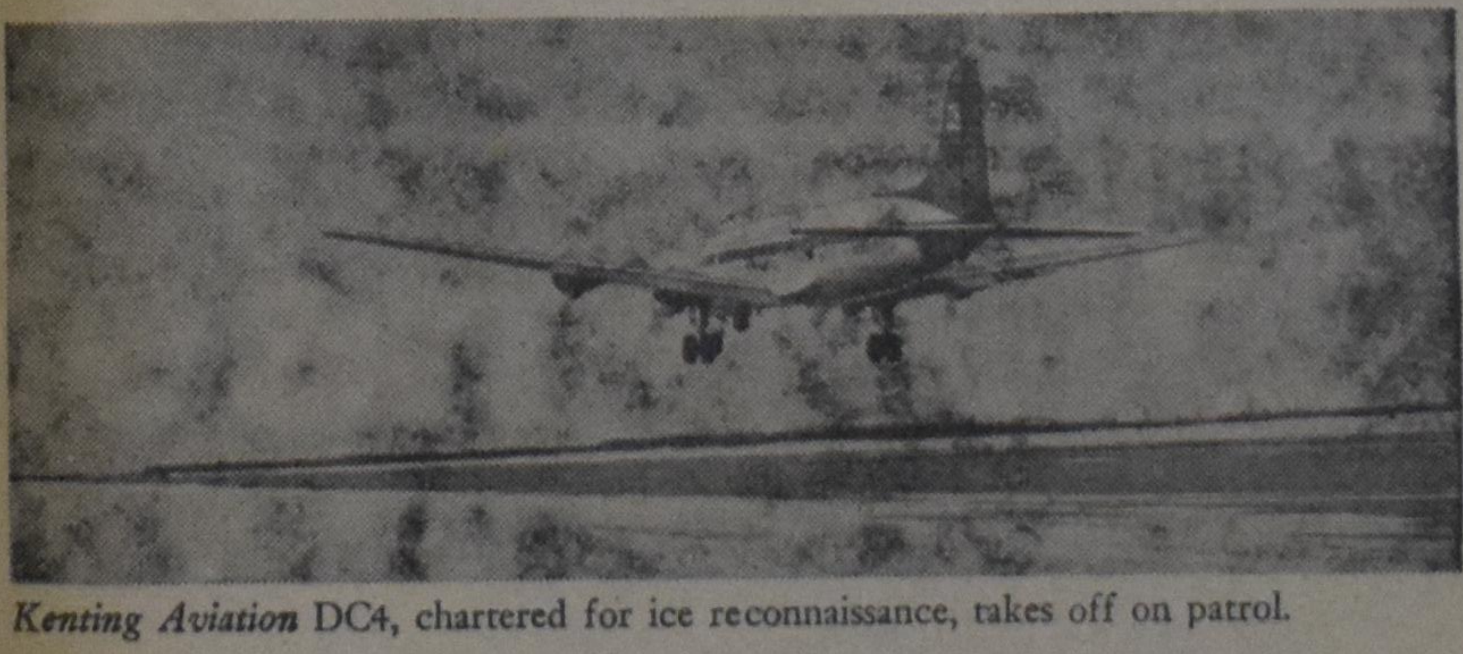

Kenting Aviation DC4, chartered for ice reconnaissance, takes off on patrol.

Below: Captain J. D. (Deek) Bradley at the controls.

Below: DC4 ready for the winter's work.

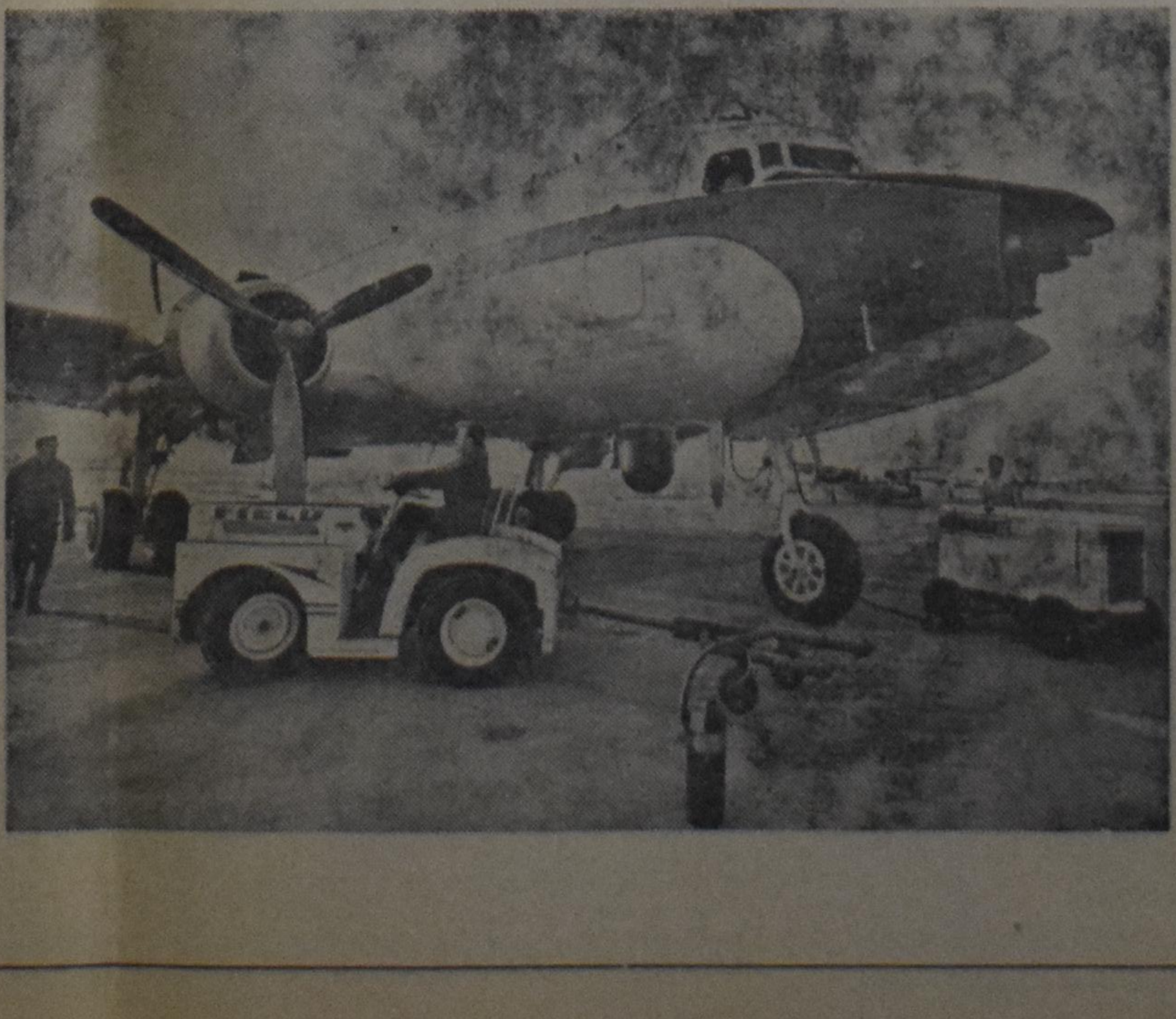

The New North

This was the title of a series of articles some time ago in the Globe and Mail. When we think of the North we must go as far as Hudson Bay and the North West Territory. In Canada the eyes of government, investment companies, private enterprise have been focused on the hidden riches of the North. Communications and transportation difficulties have eased due to the jet age and modern systems. In the North West Territories the Federal government has invested $9,000,000 and Ottawa was given 45% interest. United Companies held 24%, and private companies hold the remaining interest in the "Panarctic States deal". This is an undertaking of the Canadian government, and 20 petroleum and mining companies established in December 1967 with their base operations in Calgary. The Panarctic Oils Ltd. controls 44,000,000 acres of the North, about 63% of the Arctic land estimated to hold oil and natural gas. It is governed by a 14-member board of directors of which one is a government representative. The two largest private shareholders are Canadian Pacific Oil and Gas Ltd. of Calgary and Cominco Ltd. of Montreal, each with $1,800,000 investments. Canadian Pacific Investments Ltd., the investment machinery of the C.P.R. owns Canadian Pacific Oil and controls 52% of Cominco. There have been reports that contrary to promises of job opportunities for the Eskimos in the North West Territories, Eskimos are not benefited by the project. It was understood that Eskimos would be given employment, but they have often been disappointed according to reports. We hope by now the benefits to Eskimos have materialized and their way of life may be improved.

The province of Quebec is doing a great deal to improve the conditions of its citizens in its Northern Territories **along Hudson Bay,** Hudson Strait and bordering on Labrador.

Up until recent years the federal government administered the municipal services in this northern area. Quebec requested and received permission to take over the complete administration, including education and health services. In 1965 Quebec began taking over, in the hope that by doing so the Eskimo and Indian will be benefited. The job will be one of long duration for it begins with educating the young. From kindergarten to trade schools and teachers' college is a period of many years and most adults have not had any formal education because 12 years ago the schools did not exist. Because of this it is difficult to convince the parents that education is important. Attempts have been made in several communities to start kindergarten and up to 1967 only one had successfully operated by a lady teacher whose husband taught at a trade school, founded in the hangar of the former Mid-Canada Line Base. The teacher, Mr. Raymond Bedard has spent over 30 years in the north, educating Indian and Eskimo children.

Quebec plans to teach children in their native tongue until the third year at least, then give pupils an option of French or English as a second language. Mr. Bedard realizes that education means jobs. He is principal of the provincial trade school, which is set up in a former R.C.A.F. hangar on the base. It was built at a cost of twenty million dollars for the Mid-Canada Radar Line. In 1965 it was turned over to Quebec. It is situated at Great Whale River, a community situated at the mouth of the river from which it takes its name. It was the site of an Anglican mission and a Hudson's Bay Co. post that had been in the general area since the beginning of the nineteenth century. Crees from the south and Eskimos from the north camped there in tents and the population varied according to the season. At present there are about 500 Eskimos, 260 Indians and 90 southerners living in Great Whale River. Many have moved here permanently for the R.C.A.F. provided jobs for them. Homes were built for them by the Federal government — 70 of them, of which 10 have been sold to Eskimos or Indians. They are being paid off, many others are being used by people on welfare.

The first homes to be built were one-room, the size of a large tent, sheltering up to seven people. They often smell of seal oil, although they are lit electrically and heated by fuel oil. The newer houses are better tailored to the needs of individual families and include three or four rooms.

Besides the trade school, there is a 150-student day school, as well as a nursing station with several Registered Nurses on its staff. Quebec built two sanitation buildings with showers, laundries and flush toilets. These and the modern sanitary facilities at the schools will make it easier to maintain public health.

It was seen by administrators long ago that a family of Indians and Eskimos could not possibly be supported on a hunting economy. The mortality rate among infants was staggering: 194 Eskimo children out of 1,000 died before they reached their second birthday. In the south the same infant mortality rate was 27 in 1,000. The death rate for all Eskimos was 23 per 1,000, compared with 8 per 1,000 for southern populations in Canada.

The birth rate is high — 61 per 1,000, compared with 18 per 1,000 for the rest of Canada. If Eskimos wish to take advantage of **welfare and education** they now realize that it is beneficial for them to stay in one place.

Education and an improved way of life will raise the level of economic expectation. The Quebec government employs about 50 persons, there are jobs open for men to work in the Hydro plant when vacancies occur, there are men needed to work with the Dept. of Transport, and, other tradesmen. To educate them is a major project. The Asbestos Corp. mine at Deception Bay near Hudson Strait will probably be the largest new source of employment. Estimates of the number of jobs at the mine have been as high as 500.

Some jobs will go to workers in communities nearer the mine, such as Fort Chimo, Povungnituk, and Inuujjag but some of the workers will be from Great Whale.

More jobs are available at the base as well. Eskimos and Indians have been put in charge of heavy equipment such as bulldozers, snowblowers and heavy trucks.

Eskimos and Indians often belong to a government-backed co-operative. These have been mainly clearing houses so far for the sale of their craft work, chiefly carvings, and some painting.

Hunters need welfare during the time when hunting is bad. A hunter may draw up to $100 to equip himself and feed his family. To one administrator, Peter Gillespie, formerly with the federal government, this was the hardest part of his job. To give enough money so there will be no hardship in the family but not so much as to undermine the will to go out and hunt.

To educate the Eskimo children is indeed a challenge, according to a recent visitor to the N.W. Territories, Mrs. Florence Bird, chairman of the royal commission on the status of women. Mrs. Bird flew thousands of miles visiting remote areas as well as large centres such as Yellowknife and Whitehorse with a fellow commissioner, Lola Lange of Claresholm, Alta. They developed a deep feeling for the Eskimo women, and found Eskimo girls invaluable as interpreters and nurses' assistants. Mrs. Bird said teachers in the north are aware that their job was to educate without taking away the children's culture.

We as southerners can learn something from Mrs. Birds' observation, in regard to their deep love for their children. They also feel a deep emotion for parents who are childless and often a family who has a large family may let a childless couple take one of their children. This must be done legally by an adoption court for keeping records straight in the matter of family allowances and inheritances. The Eskimos' adoption practices are respected by the court but the legal aspect is viewed with alarm and misunderstood by them, as they fear they may lose their newly acquired child.

Anyone who chooses to work with Indians or Eskimos will find the work fascinating and rewarding, and anything we can do to improve their living standard should be done.

In a recent newspaper article, Mayor Jean Drapeau of Montreal gave voice to his disappointment that the federal government should invest $10,000,000 in Expo 70 at Osaka, Japan, and refuse to help the Montreal Exhibition of "Man and His World" financially, which is in financial difficulties.

Whatever one's opinion of this is, it is quite often true that we send **billions of dollars obroad while the needs in our own front yard are neglected. Such may be the case of developing the potential of our Northern Territories.**

E.S.

BEARING THE COLD NORTH

These two polar bears prowl across the ice and snow of the uncharted wastes of Norwegian bay in the Arctic as sun shimmers on the ice. Photographer who took the photo from the air was pleased to think that he could be home in a while with a hot toddy.

DE OORSPRONKELIJKE BEWONERS VAN CANADA

door F. J. TERRENCE

•

De Nootka-, Kwakiutl- en Coast Salish-Indianen

(Can. Scene) — De *Nootka-Indianen* stonden bekend als de walvis jagers van de Westkust. Zij waren de enigen die in hun uitgeholde kano's de zee optrokken en deze enorme dieren met speer en harpoen wisten te vangen. Op deze tochten kwam het wel voor dat zij zich tot 50 mijl buiten de kust waagden. De enige die de walvissen mocht harpoeneren was het hoofd of de leider van de groep.

Dit ras woonde aan de kust van Vancouver Island. Hun dagelijkse leven kwam overeen met dat van de Haida-Indianen en andere kuststammen. Zij woonden in vrij grote houten hutten en zij aten voornamelijk zalm, terwijl zij variatie aanbrachten met wortelen en bessen. Er was verder een grote overvloed van zeehonden, zeeleeuwen en zeeotters. De vrouwen waren bijzonder bekwaam in het mandenvlechten en zelfs vandaag de dag worden de Nootka manden nog veel gevraagd.

De medicijnmannen en medicijnverenigingen stonden in hoog aanzien onder de Nootka-Indianen en de shamanen of priesters speelden een belangrijke rol in het genezen van ziekten, in het aanroepen van succes in jacht en visserij en bij de feesten die werden georganiseerd ter ere van de bovennatuurlijke machten die hun leven bestuurden, **naar zij geloofden. Zij geloofden in** het bijzonder in bovennatuurlijke wolven en ieder jaar werd er een aan deze wolven gewijde samenkomst gehouden, waarbij Indianen als offerande werden gedood en anderen zichzelf geselden.

Van de oorspronkelijke 6.000 Nootka-Indianen zijn er thans nog slechts 1.400 over en hun aantal neemt nog steeds af.

De *Kwatiutl-Indianen* woonden in de noordelijke hoek van Vancouver Island en aan de kust van het vasteland en ook hun zeden en gewoonten kwamen overeen met die van de andere stammen in de omgeving. Ook zij leefden voornamelijk van vis. Zij hadden een ingewikkelde godsdienst, waarbij bovennatuurlijke wezens een grote rol speelden. Zij waren de eersten met een zg. geheime vereniging. Het Potlatch Indianenfeest was een der belangrijkste gebeurtenissen en het uitwisselen van geschenken was aan nauwkeurige regels onderworpen. Er leven thans nog ongeveer 1.800 Kwatiutl-Indianen.

De *Coast Salish-Indianen* woonden aan de kust van het vasteland ten oosten van de zuidelijke helft van Vancouver Island. Zij waren bijzonder bekwaam in het vlechten van manden en het maken van prachtige dekens die van hondenhaar werden gemaakt, terwijl zij daarbij ook geitenhaar en ceder bast gebruikten. Hun houten hutten hadden lange, langzaam aflopende daken, die als toneel werden gebruikt voor dansfeesten. Zij spraken verschillende dialecten en kenden het systeem van edelen, burgers en slaven. Hoewel hun ceremonien overvloedig en kleurrijk waren, bereikten zij toch in hun houtsnijwerk en schilderkunst niet de hoogte van de Haida-Indianen, die als de grootste houtsnijders van de Indianen aan de Westkust worden beschouwd.

Er wonen thans nog 4.000 Coast Salish-Indianen in dit gebied, maar zoals zovele anderen hebben ook zij geen kans gezien zich aan te passen aan het leven van de twintigste eeuw zoals wij dat kennen. Het is volgens de wet verboden Potlatches to houden, De "clans" betekenen niets meer. Zij wonen nu in reservaten, zijn traag in hun doen en laten en schijnen vaak te dromen van de tijd dat hun stam beroemd was en zij hun eigen wetten konden maken. Zij horen nergens bij en niemand gaat met hen om, omdat zij geen kans hebben gezien om op de ruines van hun oude glorie een nieuw leven op te bouwen.

Het is verdrietig dit te zien gebeuren. Aan het einde van deze eeuw zullen er ongetwijfeld slechts weinig van deze vroeger zo trotse stam over zijn. Hun kunst en hun bekwaamheden worden ook thans nog hoog aangeschreven en hun gemeenschap stond vroeger bekend als rijk en schitterend.

De Natuurgeneeswijze

breekt zich onweerstaanbaar baan, dank zij haar onschadelijkheid, doeltreffendheid, goedkoopte, simpelheid. Florageneeskruiden, die nooit schaden en prachtresultaten geven. Neemt geen vergift, doch het beste, dat ons in de Schepping gegeven is.

Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

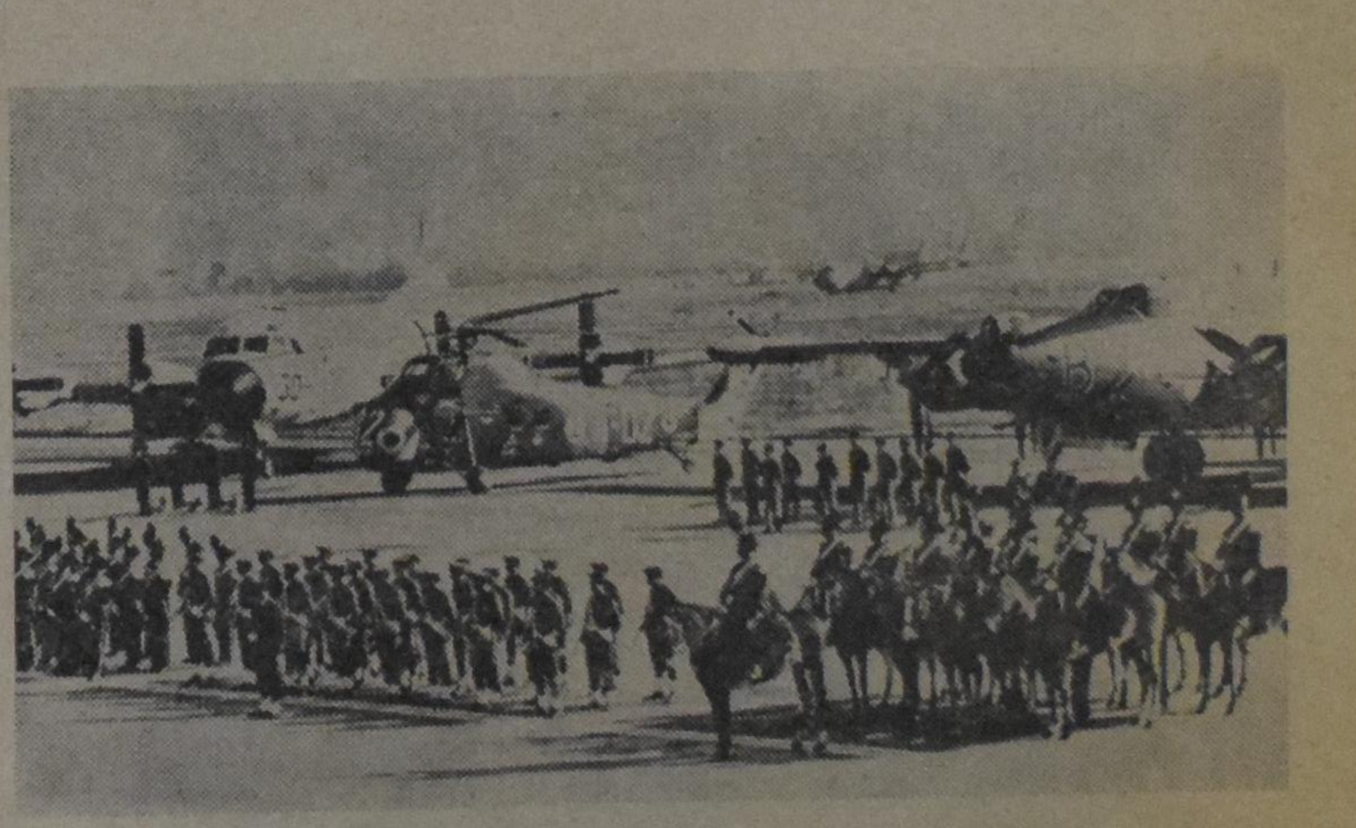

NAPELS: Op de militaire vliegbasis Capodichino is een nieuw lichtcommando van de NAVO geïnstalleerd, dat speciaal wordt belast met de opsporing van Sowjet-Russische oorlogsbodems in de Middellandse Zee. Gevlogen wordt met Amerikaanse, Engelse en Italiaanse vliegtuigen en helikopters.

U behoeft geen lid te zijn van een vereniging om aan onze

Voordelige Groepsreizen

deel te nemen.

Voor inlichtingen en vertrekdata betreffende deze reizen:

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Open letter to President Nixon

by Robert N. Thompson, M.P.

The following letter was written on January 3, 1969, shortly before Mr. Nixon assumed the office of President of the United States

Mr. Richard M. Nixon,
President-elect of the United States of America,
Washington, D.C.

Dear Mr. Nixon:

I am taking the liberty of writing this open letter to you, first as one who has followed your career with much interest, particularly your successful comeback during the recent election, and, second, as a Canadian politician who appreciates the awesome responsibility carried by your country in a changing world plagued by uncertainty, violence and suffering. As President-elect of the United States of America, you are assuming the mantle of world leadership, which is really too great a load for any individual or nation, yet which in reality is your responsibility and privilege. I believe that the vast majority of the world's people wish you well as they look expectantly to you to keep a firm and practical hand on the wheel as you chart a steady course for your nation and for the world.

I am convinced that people are not demanding change for its own sake but rather, in their frustration and fear, they expect their leaders to deal more effectively with the problems which threaten from every side. Basically, all mankind wish to conserve what they have, but at the same time they hope for security and peace in their struggle to survive. As I see and understand these critical times, it is my observation that you will take your reins of office with much hopeful goodwill from every part of the world, even from the other side of the so called curtains which divide it.

I have just returned from another visit to south-east Asia, including Viet Nam. During this trip I had the opportunity to speak to political and lay leaders from every country in south-east Asia. I spoke to military and civilian representatives of the United States and its allies who stand shoulder to shoulder in the Viet Nam struggle. In the overall picture I am impressed by two developments. First of all, it is an accepted fact that the Americans are determined to withdraw from Viet Nam. An increasing number of your young people demand it — in fact, world opinion no longer will tolerate continuation of the war on the same basis that it has been carried on during the last several years. Second, the communists are as determined as ever to extend their areas of influence, including the takeover of not only Viet Nam but of all southeast Asia. One can hardly expect them to abandon a programme of conquest which they have been planning and fighting for during the past twenty-five years. The increased guerilla and military activity in Laos, in Thailand, in Malaysia and the Philippines, even in Burma, is stark evidence of this fact.

This then does not provide much hope for the future of Viet Nam. I am sure you consider this your major immediate problem on the international front. It will not be easy to meet your obligations to the American people and still give the Vietnamese people a chance to determine their own destiny. The free people of southeast Asia are confident that you will not just pull out, nor will you betray the sacrifices that have already been made for freedom. At the same time, in light of practical politics, it is understood that you are committed to a gradual withdrawal of American military forces.

The situation in Viet Nam has changed remarkably during the last twelve months. The morale of the Viet Nam people has rallied behind their government as never before, and their attitudes have changed towards the communists. Since the Tet offensive, this change has been most noticeable, and it is verified through the tremendous response to the new civil defence programme. In Kuntum Province alone, eighteen units volunteered. There were not enough weapons to go around to the volunteers. For the first time in a decade, Viet Cong caches of weapons, munitions and food are being methodically uncovered. People no longer are willing to cover for the communists but are willing to inform the authorities, in spite of the threat of terror and reprisal. Recent communist losses have been staggering. The threatened attack of a third offensive, which didn't develop, was not a matter of communist strategy but rather of communist weakness — they were unable to launch it. In certain areas the losses for both North Vietnamese forces and the Viet Cong have been so great that entire provinces are now enjoying peace and security as they have not during the last three years. Another example from Kuntum City is that out of 3,600 communists who attacked at Tet only 400 survived to retreat. Throughout Viet Nam the story is the same — unprecedented losses for the communists.

The fighting effectiveness and efficiency of the ARVN forces have improved tremendously in recent months, as has their morale. Since receiving the M16 rifle and modern weaponry, government troops have taken a heavy toll of communist forces. It is unfortunate that the policy which resulted in "over Americanization" has in the past prevented the ARVN forces from being equipped even as well as the Viet Cong. However, that has been corrected in recent months. ARVN casualties are down during the past year, even though their overall strength has increased by some 100,000. Do not forget that, in spite of this, ARVN casualties are still more than double those of the United States. They are doing their part and they will do more.

Increasing Viet Cong defections to the government of South Viet Nam have further weakened the communists. A few weeks ago, a group of defectors near Hue said they were tired of words and terror. It had become obvious to them that security, freedom and food were available only from the legitimate government of President Thieu. Such a positive response has permitted the reopening of the University of Hue. The above points are all verified in the amazing freedom of travel which presently exists through most of South Viet Nam. A Canadian missionary, who has lived in Viet Nam for the last ten years, and who has recently travelled through the breadth and length of the country, informed me that the communist flag does not fly at this time in one city or in one town in Viet Nam. The majority of the villages are likewise more secure than at any time in the last several years. How can credence be given to the claim of the National Liberation Front that it is the voice of the people?

The South Viet Nam administration has gained in popular support and confidence. The South Vietnamese people today take pride in the fact that they do have a constitution and an elected government. While they cannot yet stand alone, there is more hope for government integrity and efficiency than ever before. They rightfully claim that there can be no peace as long as there are North Vietnamese forces in South Viet Nam. They point out the fact that thousands of North Vietnamese soldiers are disappearing into the Viet Cong and are directly part of the Viet Cong's political arm, the National Liberation Front. They ask for time to increase administrative and economic stability, but they rightfully say that a coalition government with the communists would destroy all that has been gained. There are neither doves nor hawks in South Viet Nam — only a people of 16 million who want peace and freedom more than anything else — but they want it with some measure of security.

Yes, victory is nearer than before. The very fact that the communists are willing to even talk about a peace table is proof of this. The withdrawal of American military forces must be gradual. Costly as it has been and as it will continue to be, you must not break faith with the 350 million Asian people, including those in Australia and New Zealand, who know that for the present a continuing American presence is imperative to their freedom. They know by bitter experience that the defence of Viet Nam is their front line battleground. President Thieu expressed to me his conviction that his people are willing to continue their fight against the communists and are willing to die now for the freedom of their children in the future. Do not betray this spirit and the sacrifices of more than 100 thousand Vietnamese who have already died for freedom, by a premature settlement. While working and negotiating for peace, you cannot surrender 16 million souls to the totalitarian forces of evil and darkness. Hanoi must understand that South Viet Nam is attending the Paris talks as a mature nation, recognized by the world, and with a legal government elected freely by the people.

I know, Mr. Nixon, that there is no easy answer. You cannot stand alone, yet I know you must stand. I know that your own faith seeks guidance and direction from our Creator. Two million Christians, Protestant and Catholic, in Viet Nam are convinced of this too. They have prayed for your victory, that their freedom might be preserved. They stand with you, as do the free people of southeast Asia, as do all freedom-loving peoples and nations. May God be your wisdom and strength as you assume the Presidency of your nation at this most critical hour in the history of civilization.

Sincerely yours,
Robert N. Thompson, M.P.

Oh How Treu

The typographical error is a
slippery thing and sly,
You can hunt till you are
dizzy, but it somehow will get
by.
Till the forms are off the presses
it is strange how still it keeps;
It shrinks down into a corner
and it never stirs or peeps,
That typographical error, too
small for human eyes,
Till the ink is on the paper,
when it grows to mountain size.
The boss he stares in horror, then
he grabs his hair and groans;
The copy reader drops his head
upon his hands and moans—
The remainder of the issue may
be clean as clean can be,
But the typographical error is the
only thing you see.

—Knoxville (Iowa) Express

NIAGARA SPARKLE — Niagara Falls during the winter months appears to have been conceived especially for photographers. Spray freezing on nearby trees provides a backdrop for the American Falls. Free literature is available from Department INB of the Chambers of Commerce of Niagara Falls, Canada, and Niagara Falls, USA.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

A PROBLEM AND AN ENDING

III
Problem

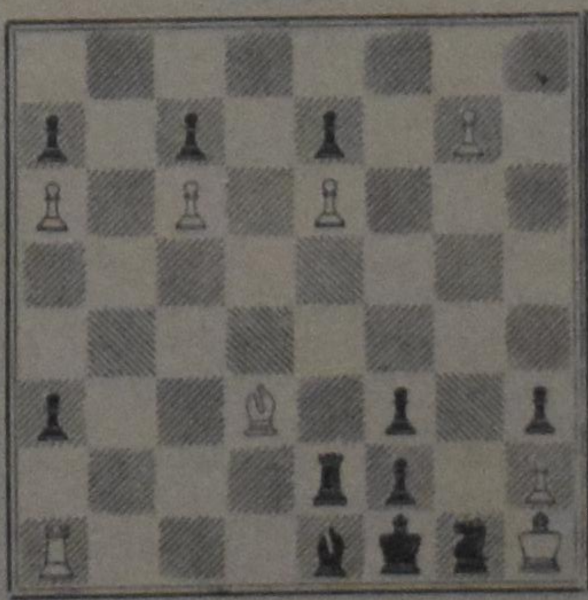

White to play and mate in thirteen moves.

IV
Ending

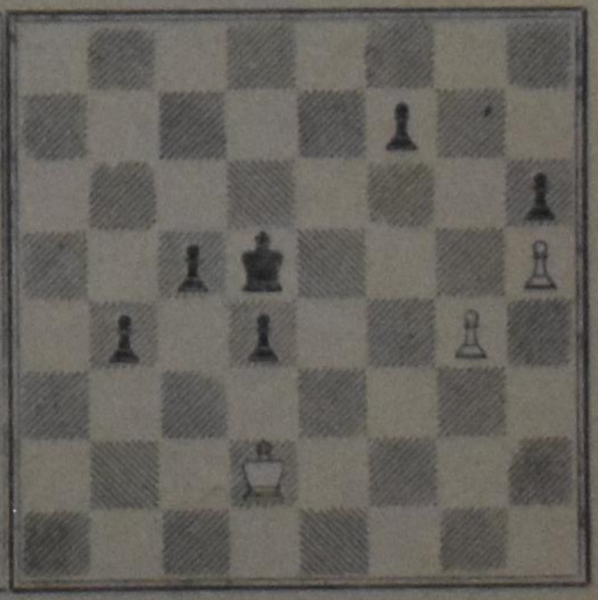

Write to play and win.

Black is almost in a stalemate position. The secret of this problem is the unique manner in which white takes advantage of this situation. Twelve times in a row white forces black to make just the one only possible move.

In this position white seems completely lost. The most one would expect is a draw. But indeed, there is a possibility to win. Would you be able to find out how white has to play? It is even possible to bring black in a so-called Zugzwang.

Entertainment is for our climbers just what the word means. Your reactions are very welcome but rewards will not be given. However, if readers of our column would be interested in these special problems and would also decide to join our regular contest, they, as newcomers, will get points for these problems III and IV, 7 and 8 resp.

REMINDER

I am still waiting for the person who will become the 100th newcomer in our contest. He or she will get 45 points free, do you remember?

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

Zojuist verschenen:

CONFLICT AND HOPE IN SOUTH-AFRICA

by Dr. P. G. Schrotenboer

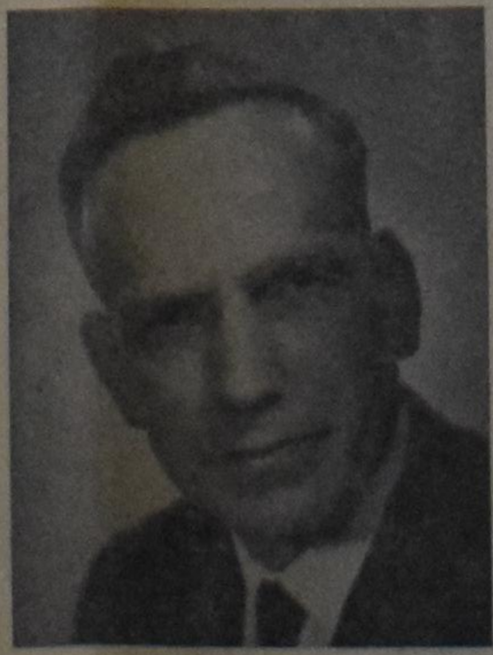

De auteur, die algemeen secretaris is van de Reformed Ecumenical Synod, is enige tijd in Zuid Afrika geweest, gedurende welke tijd hij speciale studie van de apartheidspolitiek heeft gemaakt. Hij heeft niet alleen het leven in Zuid Afrika in ogenschouw genomen, maar hij heeft met vele mensen gesproken, blanken zowel als zwarten. In dit boek geeft hij een verslag van zijn waarnemingen, en tevens presenteert hij een onbevooroordeelde indruk. Een ieder, die zich orienteren wil of die een juist inzicht in de Zuidafrikaanse situatie wil hebben kan niet zonder dit boek.

Het is geschreven in gemakkelijk te volgen Engels. Het omslagontwerp is van de tekenaar Wm. Hart.

PRIJS PER EXEMPLAAR $2.40 (bij vooruitbetaling)

UITGAVE VAN

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

Corner Gage & Main St. Box 312, Station B Hamilton, Ontario

What's New in Books

More Essays on Contemporary Writers

Rodin, among others, has said that all art is sacred. If this is so, I suppose one might add that some art is more sacred than other art. We are not here concerned about the degree of sacredness of any given work of art. But to some extent we are interested in the idea that there is a religious aspect involved in all art, just as there is a religious aspect to all other human activity. The artist's attitude toward life and religion may bring to his work of art a religious aspect — even though to the untrained eye such a religious implication may not be readily visible. A religious aspect may also be brought to a work of art by a person who sees, feels, or touches such a work.

Every interested observer of art seeks to interpret the work before him — whether that be visual art, literature or music. The first question many people ask is: what is it? what does it mean? In an attempt to answer the question, the viewer may turn to the artist himself to satisfy his curiosity, and then turn to his own memory for a connotation in which he may experience the art work in a meaningful way. The contemplative turning to one's self provides the background for bringing the experience into a perspective.

The authors and editors of the still growing series of booklets under the general title "Contemporary Writers in Christian Perspective" *) are engaged in the art of interpretation. They are evaluating what the artist is saying from some biographical background, and mostly his works. From what the artist is saying in his work, the critic infers an alternative viewpoint. A good work of art allows for various interpretations because it has universal qualities. As I see it, the task of a Christian critic, in addition to his critical evaluating well, is to translate the language of the artist into a meaningful religious experience. In other words, he is bringing an art work into a Christian perspective. An interesting example of the translation of a work of art into terms of the Christian faith is the article "Waiting for God — Does it help?" by Dr. R. Kooistra (in the January 17, 1969 issue of this weekly). The criticism begins by a discussion of Beckett's play "Waiting for Godot". The interesting part of the criticism is the approach. The writer translates the play, starting from key words. The names of Vladimir and Estragon are the giveaways for a textual type of criticism which of late has become in vogue. Especially the criticism on the first act is consistently carried out. On the second act I have different thoughts; which once again may illustrate that there are more than one possibility for interpretation in a good work of art.

The art of critically evaluating poetry, prose or drama, of bringing to it a perspective that to a tolerable extent is Christian, is the realm of the Christian literary critic. Since more artists are moving into a religious context, using the language of theology in a conceptual manner, we may also expect theologians to move into the field of literature. And this is exactly what we see when we survey the field. Jew and Gentile, Atheist and Christian alike, are being subjected to a Christian scrutiny by the critic as well as by the theologian.

In appreciating the series of critical essays published currently by Wm. B. Eerdmans, Publisher, one might do well to remember that the perspectives provided are points of view held by individual critics who are trained in the field of literature, and many, to some degree, are also trained in theology. These essays are not gospel truth that is to be accepted on faith without question; they are neither once-for-all dogmas. The essays are genuine attempts to view contemporary writing from a perspective that is wholesomely Christian.

One of the problems of evaluating contemporary art is that many of the writers are still living and producing. Anyone who superficially studies living people knows that people change as time passes. Artists too, tend to go through various stages of production and experimentation. The later works of a writer may contradict earlier works, while slants and attitudes as well as subject matter itself, are also subject to change. This problem has not prevented the editors of the contemporary writers series of essays from producing criticisms on a number of representative international and American authors. The editors and the publisher are to be commended for such a venture. For it takes courage to be in the frontier of literary criticism.

The necessity of such a venture is readily shown by the absence of critical material on contemporary writers in representative school bookstores. It seems that the English departments of colleges have not yet caught up with this century. They are providing studies in modern writers such as Hemingway, Faulkner, Steinbeck, Conrad, Fitzgerald, Greene, Dreiser, and other lesser or greater writers who somehow have become "classics". Interestingly enough, some of these classics have made the grade in deviating from classical writing. But where are the critics of Bob Dylan and his contemporaries? The "Contemporary Writers in Christian Perspective" series is leading the field. It provides a healthy lead in the notes and criticisms that are flooding the bookstores as a help to students on all levels.

The 48-page booklets recently released include *Pär Lagerkvist*, a Swedish writer, mainly concerned with man's world of thought, rather than his actions. He is now committed to what Professor Winston Weathers of the University of Tulsa, who is the essayist, calls, "the art of dramatic meditation." Lagerkvist's novel *The Dwarf* was published in the U.S. in 1945. His second novel which saw an American version was *Barabbas* (1951). In the same year Mr. Lagerkvist was awarded the nobel prize of literature.

William Styron's novels are being discussed in a critical essay by Professor Robert H. Fossum of the Claremont Graduate School. Styron is a young author (27 years old) who already has four novels to his name. Perhaps the best known are, *The Confessions of Nat Turner*, and *The Long March*. The author has a sensitivity toward life and death and attempts to control the sea of trouble surrounding man, rather than to succumb to the ills in despair. Dr. Fossum discusses the ways in which Styron describes and overcomes despair through the characters in the four novels.

Dr. Glen Meeter of the University of Southern California maintains that authors *Philip Roth* and *Bernard Malamud*, are two Jewish Romantics in the sense that "their effort . . . is to keep a religious spirit alive in a secular world." Dr. Meeter compares and contrasts the works of the two writers with the Romanticism of Wordsworth and Coleridge. The romantic restoration of the two Jewish men concerns the nature of man in contrast to the physical nature of Wordsworth's countryside. The novels by Roth and Malamud are discussed under two headings: 1. Novels of the Quest, and 2. Novels of Conversion. In conclusion the essayist states that the two writers maybe doing more *to* religion than *for* it. "If that is true, it may be, finally their largest contribution." (Who knows?)

Eugène Ionesco and *Edward Albee*. These two names are discussed in an essay by Nelvin Vos, Associate Professor of English at Muhlenberg College in Allentown, Pa. Dr. Vos knows drama, and in this essay he deals specifically with Ionesco and Albee, two playwrights who are closely connected with the French born "Theater of the Absurd." Sometimes this absurdism is identified as the "Theater of Cruelty," although the plays may include many mordantly funny situations. Albee wrote the powerful psyco-dramatic absurdity, "Who's afraid of Virginia Woolf" (who isn't?). Rumania born Ionesco himself sees his plays as criticisms of societies, of language, of clichés — as a parody of human behavior. He and his friends use a "show-and-shock" treatment for theatergoers to snap out of their bourgeois complacency. Ionesco's fermented philosophy popped the cork and spilled all over the world's stage in the fifties. Writings of Irishman Samuel Beckett ("Waiting for Godot") and the French Jean Genet (to whom Satre devoted a book), also deal with the uncommon themes conceived in the sick society of the age of anxiety. Albee is the American representative of this non-movement of individuals, who each fight real or imaginary diseases of society with their own weapons. The essay by Dr. Vos brings this part of the modern theater into some perspective.

Perspective is necessary in the study of any work of art. The essays under the general title "Contemporary Writers in Christian Perspective" ought to be on the necessary reading list of anyone who attempts to study modern writers seriously.

Cor W. Barendrecht

*) Wm. B. Eerdmans, Publisher. Grand Rapids, Mich., U.S.A. Price: $.85 per booklet. Edited by Roderick Jellema.

THE WORLD AROUND US

Uruguay: Socialism gone sour

When we think of socialistic states, we tend to include the Scandinavian countries, and maybe England under this heading. But there is a small South American country that had experience with socialism long before others thought of it. Uruguay is only a small country of 72,172 square miles; it has a population of just under 3 million, and is dwarfed by its two big neighbours Argentina to the south and Brazil to the north. The little nation is blessed by a mild temperate climate, plenty of good farm land, roads and railroads, a large, fairly well educated middle class, an absence of racial problems, and a long tradition of political democracy and stability.

It was not always thus. In the previous century Uruguay was plagued by the same problems we still associate with Latin America: civil wars, dictatorships, and numerous assassinations. At the turn of the century the country had the highest per-capita debt in all of South America, requiring 40 per cent of the government revenues to service it; another 30 per cent went for the army and only 5 per cent for education, while more than half the population was illiterate. Then in 1903 Jose Battle y Ordonez became President and under his direction things began to improve. By the time he died in 1929, Uruguay was the most advanced welfare state in the hemisphere. Government ownership eventually included 22 public corporations, such as the central bank, insurance companies, operation of railroads, selling of electricity, running Montevideo's port, streetcars, telephone and telegraph facilities, radio and television stations, three packing houses, three tourist hotels, beaches and the manufacture of alcohol and cement. The social security program that was initiated came two decades before Roosevelt's New Deal and was more comprehensive and generous. The army was cut to a manageable size, the death penalty was abolished, Church and State separated, divorce legalized, woman suffrage introduced, and an eight hour day was instituted and free medical service.

The Great Depression was weathered fairly well. Not all the government corporations made money, but the ones that did, paid for the ones that did not. With World War II, however, prosperity came to the country in large measure. Exports of wool, wheat and beef were high, and prices were good. In 1951 it was decided to abolish the Presidency and to rule the country through a nine-man Council of State, with six seats going to the majority and three to the minority members (there are only two major parties in the country). Four of the majority members would take turns as Chief Executive for one year each. Prosperity reached an all-time high during the early fifties, especially when the Korean War was on. Minimum wage laws and consumer subsidies, financed through export taxes and exchange differentials, spread the wealth throughout the large middle class, most of whom lived in Montevideo (the capital, where about one- third of the total population of the country lives). The daily caloric intake per capita then stood third in the world, the livestock per capita was highest in the world; there was complete civil liberty and elaborate social security — it seemed utopia had been reached.

But this magnificent structure had a shaky foundation. The basis for it was primarily agriculture, and when the high export prices began to fall in the late fifties, the faults soon began to show. Most of the fertile soil was held by very large estates, with one per cent of the landed interest holding one-third of the total farm area. The smaller farmers soon began to feel the pinch when export prices dropped. During the good period little effort had been made to invest in fertilizer, pesticides, machinery, or the improvement of pastures. Yields remained as about the 1940 level, while those of other nations began to increase. In 1964 a survey showed that it took 27 head of cattle in Uruguay to produce a ton of beef, whereas in Argentina it took 17 head, in the U.S. 15 head and in Holland only 13 head. Instead of upgrading the land, money was invested in more, marginal, land. This only compounded the problem, and things began to get worse rapidly. With agriculture ailing, the other industries which had been heavily subsidized by the government, also began to show a rapid decline. Instead of trying to compete with foreign factories by increasing productivity, tremendous tariffs were put up to keep foreign goods out. But it is virtually impossible to run a factory effectively for a home market of only 3 million people. Even the industries involved in processing farm produce found themselves in difficulty. Smuggling operations crippled the wool industry. The Swift and Armour meat packing plants closed in 1957 because they were losing money. The government, in order to provide employment, took over the plants and operated them at a loss. Inflationary pressures and labour unrest soon added to the problems. But the main problem was, as one editorial writer put it bluntly, "Our trouble is that we don't want to work".

As the economy stagnated, and output per capita fell, it soon became evident that the generous program of social security, free medical care, family allowance, many paid vacations, and impossibly high severance pay would have to be trimmed. Over the years a monstrous bureaucracy had grown up; out of a work force of one million, 250,000 are civil servants, while there are 340,000 persons entitled to pensions because the two parties had vyed with each other who could offer the most to the working man. It was possible to retire at 50 and receive a pension 40 per cent larger than one's salary because now no taxes or social security payments were deducted. So in 1965 over one-quarter of a million payments, many of them in the most productive years of their life, were drawing pensions — one for every 2.5 workers.

Once such benefits are given, it becomes extremely difficult for a government to take them away again. So the government tried to meet the situation by borrowing money abroad and by printing more money. The results were disastrous; the government could not only not meet its international obligations, but could not meet the payroll of its employees, sometimes for weeks on end. The peso stood at 3 to the dollar in 1953, 11 to 1 in 1960, 100 to 1 in 1967, and 250 to 1 by the end of 1968, thus becoming virtually useless in foreign exchange. The 9-man Council bickered among themselves on what to do to stop the deluge; the President did not have executive power, and was hamstrung by a one year term. Virtually the whole system of government broke down: strikes, tax evasion, banking scandals, inflation and smuggling undermined the national morale and individual morality.

In 1966 a strong man appeared who seemed capable of stopping the fast run to disaster. Retired general Oscar Gestido was elected with a large majority and took office for a five-year term. He had campaigned on the slogan, "for great evils, harsh remedies", and he soon put his words into action. Imports were cut sharply, wages were frozen, the bureaucracy was cut back, smuggling was controlled by using the army along the border, strikes were broken by the army, and the peso was devalued 100 per cent in one day. But no sooner were these measures put into effect when Gestido died in his sleep from a heart attack. His successor was not able to enforce the strong measures of Gestido and the country continued on its downward spiral.

The immediate future hold little promise for improvement. The Communist Party, which had been very small up to 1960, has now gained many supporters; the country is now distressingly poor, with many thousands out of work. Many more thousands have lost all their savings in the devaluations of the pesos. Only the military seems a small but stable element in society, but even this may break down before too long. The breezy recklessness and audacity of the country which once gave it its peculiar character has degenerated over the decades into laziness, lack of discipline, daydreaming and empleomania (the hunger for government jobs). The day of reckoning, of payment for a multitude of national sins, is now at hand. It is a sad thing to see such a country which was once a leader in providing for its people so down and out today. One can only hope that Uruguayan democracy and good nature will survive the upheaval which in all probability will come in the near future.

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS

1. Scorch
5. Bering and Baltic
9. Selected
10. Gasps for breath
12. Cereal grain
13. Road surface
15. Beer spigot
16. Mouth: anat.
17. Marie Sklodowska's husband
19. ⅓ of a mile in China
20. Crowbar, for instance
22. Sheer, fine linen
24. Ending for velvet
25. Finished
26. Ahead
27. Man's nickname
28. Ejects
31. Friar's title
33. Celerity
34. Fails to win
37. Indian mulberry
38. Slang
40. Behold
41. Mill or rummy
43. Portion of a curved line
44. Hot or iced beverage
45. Busybody
47. Variety of rummy
49. The brink
50. Classify

DOWN

1. Feature of a Keystone comedy
2. Faucet word
3. Therefore
4. Come back
5. Pixie
6. Monogram of a famous jockey
7. Emmet
8. Brought to a standstill
9. Unfriendly
11. Watched secretly
14. Land measure
17. Letter of the alphabet
18. An age
21. "—— and Adonis"
23. Notions
26. Opalescent
28. Dances in a 1930's style
29. Greek letter
30. Spanish-American woolen blanket
31. Groups of sheep
32. Decay
35. Select by vote
36. Drench
39. Druggist measure: abbr.
42. Biblical land
44. Rocky promontory
46. King of Bashan
48. Negative

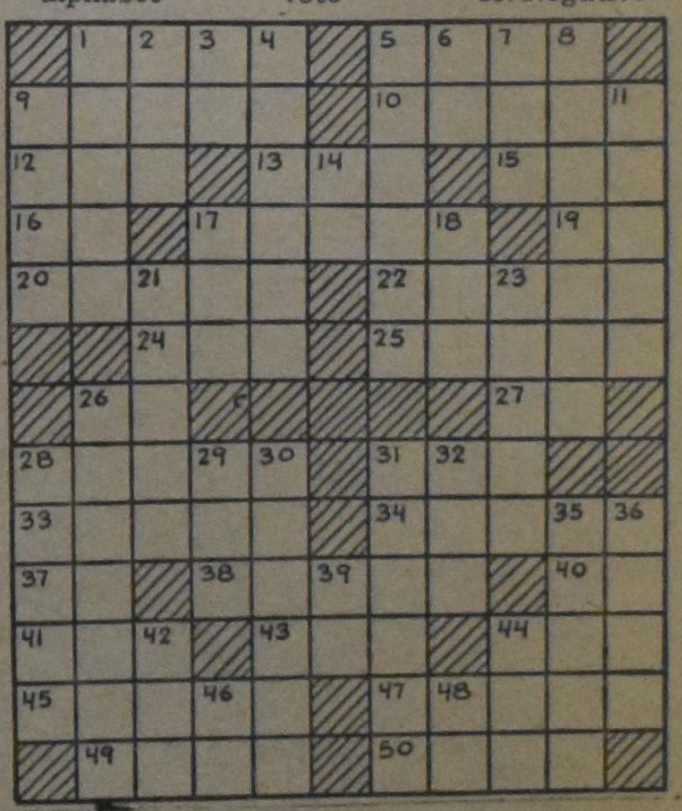

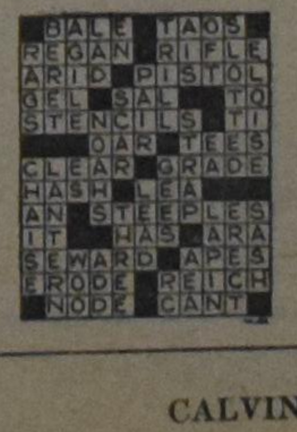

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage en anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

—

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Praising Him for His grace and mercy shown to us, we announce the birth of twin boys, born on January 31, 1969, one already home with the Lord, and granting us the other. We named him

IAN GEORGE

A brother for
Even,
Rhonda,
Michael &
Brian.

Mr. & Mrs. G. J. Witvoet.
468 Fernhill Blvd.,
Oshawa, Ont.

Rev. 19:5.

(Replacement)

The Lord willing, on February 17, 1969 we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

JOHANNES WILHELMUS KAMPHUIS
and
BERENDINA KAMPHUIS, nee GROOTHEDDE

their 25th wedding anniversary.

That the Lord may richly bless them together this day and in the years to come, is the wish of their dear children and grandchildren.

Joe.
Albertha and Riko Pasveer.
Ronnie and Dianne.
Bill and Linnie (engaged).
Jerry.
Brenda.

Open House 2-5 and 7-10 P.M.

Box 223,
Black Diamond, Alberta.

On February 22, 1969, the Lord willing, we hope to celebrate with our beloved parents and grandparents

GEORGE DUPON
and
BARBARA DUPON (nee BERGSMA)

the occasion of their 35th wedding anniversary.

We pray that the Lord will sustain them and grant them many years of health and happiness together.

Edward and Dixie DuPon, Stayner.
Richard and Beverly DuPon, Hamilton.
Joyce and Peter Tilstra, Smithville.
Ann and Marty Botbyl, St. Catharines.
Peter and Anita DuPon, Louisville, Kentucky.
Mettie and Bill Hoekman, Brampton.
Brian and Mary Ellen DuPon.
Raymond, Jenny, Fred, at home.
14 grandchildren.

R.R. 1, Port Dover, Ontario.

Card of Thanks.

We wish to express our sincere thanks to everyone who sent us cards and visited us on our 35th wedding anniversary.

Mr. & Mrs. Albert Van Dyk.
R.R. # 3, Listowel, Ont.

Mrs. A. Blaak and children wish to express their heartfelt thanks at the many expressions of sympathy, on the occasion of the passing away of their beloved husband and father.

Mr. DERK BLAAK.
London, Ont.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON, 50, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
Clients accepted within 65 miles from Hamilton.
No advance payment.

On Tuesday, February 4, 1969 the Lord took home, after a long illness, our dearly beloved daughter and sister

JOANNE WILMA DEUNK,

at the age of 10 years.

That she is now in heaven with Jesus her Saviour, where is no more sickness and pain, is a great comfort to us in these difficult days of sorrow.

Mrs. Grace Deunk.
Joe.
Laureen.
Johnny.
Richard.

February 4, 1969.

Brooks, Alberta.

Met grote droefheid, maar ook zeer vertroost door haar vast getuigenis dat zij tot Jezus ging, geven wij U kennis van het overlijden op 4 februari 1969 van onze lieve kleindochter en nicht

JOANA WILMA DEUNK,

op de leeftijd van 10 jaar.

Wed. L. Slomp, Iron Springs, Alta.
Fam. T. Slomp, Coaldale, Alta.
Fam. E. Borkent, Brooks, Alta.
Fam. J. Slomp, Brooks, Alta.
Fam. H. Dronkelaar, Iron Springs, Alta.
Fam. H. Slomp, Iron Springs, Alta.
Fam. J. Deunk, Brooks, Alta.

"Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet." (Matth. 19-14)

Brooks, Alberta.

8 Januari 1969.

On February 10, 1969 the Lord called home our beloved brother

THOMAS BOUMA,

at the age of 70 years.

He often said "Heaven is my home." We may believe that at the end of his earthly pilgrimage he too may enter into the joy of his Lord. Matth. 25:21.

Born in Echtenbrug, Friesland, lived in California, but found his resting place in Renton, Washington.

Survived by his loving wife Grace, and brothers and sisters:

Mr. A. Bouma, Vancouver, B.C.
Mr. & Mrs. A. de Jong, New Westminster, B.C.
Mr. & Mrs. S. Bouma, Richmond, B.C.
Mr. & Mrs. J. Bouma, Trail, B.C.
Mr. & Mrs. O Bouma, Ladner, B.C.
Mrs. G. Meyles, Vernon, B.C.
Mr. & Mrs. M. Piersma, Richmond, B.C.

Richmond, B.C.

February 14, 1969.

De Here heeft ons zoontje en broertje direct opgenomen in Zijn Heerlijkheid, op 12 februari 1969.

"Daar boven juicht een grote schaar
van kinderen voor Gods troon."

J. v. d. Sloot.
T. v. d. Sloot—Glastra.
Mary, Jenny en Janice.

Box 102, Telkwa, B.C.

For sale:

CHRISTIAN BOOK BUSINESS

Only mail order. Stock and goodwill only $650.00. This could be a fine start for a business at your own home or a good way to enlarge your present business.

"KELSEY PRINTING MACHINE

Table top, hand operated model, prints cards, letter headings, advertising etc., as advertised in "Popular Mechanics". Complete with type, instructions etc. Slightly used, only $95.00.

For details write to # 2126, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

HELP WANTED

on modern dairy farm. Preferably married man. Top wages, paid holidays, ins. benefits. Must have some experience in milking and mach. Modern 3-bedroom home. Close to Chr. Ref. Church & Chr School. Write, stating references, age, phone number, to #2121, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Ontario Poultry Farms
wanted and for sale.
We have clients for cash deals.
Contact
JOHN MASSELINK
William Allen Real Estate
1698 Eglinton E., Toronto 1
757-3641

TRAVEL-TRAILERS

Who could build or supply me with some 12' and 14' trailers? They must be up to C.S.A. standards, attractive and reasonable. Send information to # 2125, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

(Replacement)

Protestantse weduwe, midden 30, in Zuid-Ontario, zoekt

KENNISMAKING

met weduwnaar. Brieven onder No. 2123, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

HELP WANTED

Experienced Hired Man — Fergus, Ont. Area. General knowledge required in beef cattle and forage crops. Nice stone house just completely modernised — three bedrooms. Located within 50 miles of Toronto. Excellent future for right man. Reply P.O. Box 12, Grand Valley, Ontario.

SEVEN ROOM HOUSE FOR RENT

one block away from First Chr. Ref. Church of Hamilton, Ont. Could be used as duplex or as a boarding house. Apply phone from 9.00 a.m. to 6 p.m. 527-8595 and after 6 p.m. MI 8-1054.

Zoeken

WOONGELEGENHEID

omgeving Toronto West, Brantford Zuid, eventueel ruil flinke woning 10 mijl van London. Een lot komt ook in aanmerking. Brieven s.v.p. aan # 2127, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARM HELP WANTED

A young married couple for a dairy farm in Central Alberta. Small four-room house with full size basement and natural gas heating. Top wages. Apply stating age and experience. Four miles from the Christian Reformed Church. H. P. Velema, R.R. # 2, Lacombe, Alberta.

BROILER FARMS
for sale in the
Niagara Peninsula

We have a number of Modern Turkey Broiler Farms, full automatic, with year contracts, still reasonable prices, ideal locations. Also 1 Chicken Broiler Farm (24,900 quota). 62 Acres, new barns, and 1 with 7,300 quota. All these properties are located close to Church and Chr. School. Phone or write for information:

Gerrit Otten
416 - 563-7904
BEAMSVILLE, ONT.
Rep.
ART BRUNTON
REAL ESTATE BROKER
GRIMSBY, ONT.

TEACHER'S WANTED

John Knox Christian School, Clarkson, Ontario

invites applications from

TEACHERS

Our 5-room school is conveniently located between Toronto and Hamilton. Nearby colleges also offer opporunities for further study. If you would like to teach in a school that is well run under pleasant conditions, write to our principal, Mr. J. Van Dijk, % John Knox Christian School, Clarkson, Ont.

Interested in business of your OWN?

Making $10,000 - $15,000 annually with an investment of $570.—. Write to "International", 1900 Jane Street, Weston, Ontario.

Wanted:

CHICKEN BROILER QUOTA

up to 20,000 in size. Contact Box 2124, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Voor een
Huis of Farm
around Hamilton
zie
Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

POULTRY PROPERTIES

Fred Bray knows the poultry business from lifetime experience — knows poultry properties, too. No matter what type of poultry property you're interested in — broilers, layers, pullet growing, turkeys — talk over your requirements with him. He probably has just what you want on his list, or knows where to look . . . more than a dozen Ontario broilers plants, quotas from under 10,000 to 60,000, listed right now. Write or phone

FRED BRAY,
KERN Real Estate
665 James South, Hamilton
389-1381 or (home) 389-0344.

FARMS, FARMS

1760 Acres, with 5 houses and good buildings for $400,000.

200 Acres, two barns, two houses, only 3 miles from City of Woodstock, very good soil, for $120,000.

150 Acres, loose housing, milking parlour and new silo, $55,000.

150 Acres, very good soil, 9-room brick house, $35,000.

Contact
Jake Feenstra
at
DANI
Real Estate Limited
in
WOODSTOCK, ONT.
Office 537-6601
Or home 539-9200

FRASER VALLEY Christian High School with grades 8-12, and 14 rooms, requires for 1969-1970

QUALIFIED TEACHERS

in Commerce, Physical Education (Boys and Girls). Applications, stating qualifications, experience and references, to be sent to: Mr. H. K. Vandezande, Principal, 15353 - 92nd Avenue, North Surrey, B.C.

The John Calvin Christian School of Strathroy, Ont., will be in need of a

TEACHER

for one of the elementary grades, for the schoolyear 1969-1970. The learning program is expressed in the use of a centrally located resource centre. Applications, stating qualifications and experience, are to be forwarded to the principal, Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The Thunder Bay Christian School, Fort William, will need a

TEACHER

for the primary grades for the school term beginning September 1969. Please send application or write for information to the Principal Mr. R. Schuurman, R.R. # 2, Fort William, Ont.

The Centennial Christian School located at Terrace, B.C., Canada, requires

ONE TEACHER
for Grades 1 and 2, and
ONE TEACHER
for Grades 3 and 4, for 1969/70

school term. For further information please contact: Mr. Epp Talstra, 4715 Olson Avenue, Terrace, B.C.

Sarnia Christian School needs

TEACHERS

for Sept. '69. Grade level open for discussion. Apply to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave, Sarnia, Ont.

Applications are invited for the position of

PRINCIPAL

at the Ebenezer Christian School of St. Thomas, Ont. We have a 4-room school and need a qualified principal. Send applications, stating qualifications and references, to the secretary, Mr. J. Groenenberg, 98 Park Ave., St. Thomas, Ont.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508

Due to increase of pupils and expansion of buildings the Board of the Trenton Christian School invites

QUALIFIED TEACHERS

to apply for positions in various grades. Applications should be addressed to Mr. J. VanderVliet, R.R. # 2, Consecon, Ont.

Immanuel Christian School, Lethbridge, Alberta

invites applications for

TEACHING POSITIONS

in grades one and six. Our junior high school needs an English and a Social Studies teacher. Send all inquiries and applications to Mr. George W. Yntema, prin., 802 - 6th Ave. No., Lethbridge, Alberta.

The Toronto District Christian High School in Woodbridge requires for the schoolyear 1969-70

A PRINCIPAL
and
ADDITIONAL TEACHERS

in various subject areas. Please send applications, stating qualifications and references, to Miss A. G. J. Masselink, P.O. Box 527, Woodbridge, Ontario.

Who would like to join the congenial staff of the 8 room Can. Chr. School of Jarvis, Ont.?

TEACHERS

are invited to submit applications, stating qualifications, experience and grade preference, to the Principal: Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont.

The Wallaceburg & Dresden Christian School needs

1 TEACHER
for grade 1 and 2,
1 TEACHER
for grade 3 and 4

for 69-70 school year. Please send applications and references to Mr. Wm. Sluys, R.R. 1, Dresden, Ont.

Calvinistic Christian School of Wellandport, Ont. requires

TEACHERS

for the year 1969/1970. Openings in the primary, intermediate and senior grades. Our 10-room school is conveniently located in the Niagara Peninsula. Send your applications to Mr. J. Tamming, principal, R.R. 1, Wellandport, Ont.

TORONTO, ONTARIO

Timothy Christian School in West Toronto will require for September 1969

TEACHERS

for several grade levels. Generous Metro allowance for all and additional rent subsidy for families are in effect.

Apply to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28 Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario.

Due to increased enrolment, the HAMILTON CHRISTIAN HIGH SCHOOL is in definite need of

THREE MORE TEACHERS

for the 1969/70 school year.

Other vacancies may also occur.

If interested in a teaching position, please contact the principal, Mr. P. J. Krosschell, 28 Athens St., Hamilton, Ont. phone 389-3411.

Wanted:

CO-OPERATORS

Rising costs and higher taxes have all but relieved the burden of those who believe in an education of their choice for their children; school-societies struggle with shortages and necessary school equipment is hard to come by.

To improve this situation, CANADIAN OPPORTUNITY presents a plan with the initial aim that Christian Education will benefit by it.

First: Those who, regardless of their present occupation, wish to increase their income on a part time basis, to cover wholly or partly the educational expenses and/or donations, may join a system which has proven to be a financial help for many. This system is based on the FREE ENTERPRISE idea and is dealing with products for every day use of such high quality that salesmanship is not an essential requirement.

Secondly: Direct benefits to the schools will be realized in a profitsharing plan. Amounts, which will be relative to the efforts of the participants, will be paid monthly by CANADIAN OPPORTUNITY. Expansion of this undertaking on a nationwide scale will bring the greatest possible benefits.

Those who wish to know more about this plan are invited to send for detailed information. Please include your name, address, occupation and the school you are supporting.

Write to: "CANADIAN OPPORTUNITY"
P.O. Box 182, Station R,
TORONTO 17, Ont.

Required for TORONTO CITY

Driver Salesman

Excellent working conditions. Must be married. Salary and commission. Company benefits. Company truck supplied. Applications will be treated in strict confidence.

Apply to

Hollandia Bakeries Ltd.
P.O. Box 100, Mount Brydges, Ont.
or phone Mount Brydges 51 and ask for Mr. A. Bruinink.

TEST

Een oude vriend van ons heeft één zoon. Doordat hij dominee is en binnen drie jaar twee maal naar een andere gemeente verhuisde, moest zoonlief tweemaal van school veranderen. In de eerste gemeente ging hij naar de H.B.S. in de tweede moest hij naar een lyceum en in de derde weer naar een H.B.S. Hierdoor was hij in verschillende leervakken wat achter geraakt en dus in moeilijkheden. Onze vriend dacht dat het goed zou zijn om hem door het instituut van Prof. Waterink te laten testen en zodoende uit te vinden of hij geschikt was om ook dominee te worden.

Een week nadat hij getest was brachten wij een bezoek aan Nederland en dus ook aan onze vrienden. Ze waren zeer teneergeslagen en vertelden ons direct dat zoonlief getest was door het instituut van Professor Waterink en dat het rapport zeer slecht was uitgevallen en dat het advies was: niet verder studeren omdat hij daar absoluut de capaciteiten niet voor had en hij kon beter ergens gaan werken. Inmiddels hadden ze al een werkkring voor hem gevonden op een cartonnagefabriek. . . .

We vroegen of we het rapport lezen mochten. Wij hadden nog nooit zo'n slecht rapport over iemands capaciteiten gelezen en we verwonderden er ons over dat zo'n bureau dit zo blunt op papier durfde te zetten.

Toen de arme jongen van z'n werk op de fabriek thuis kwam, vroegen we hem of hij het rapport zelf ook gezien had. Ja, dat had hij. Wij zeiden hem dat we hem bewonderden dat hij dan nog zo opgewekt was. Wij vroegen hem of hij wel eens was blijven zitten op school. Neen, nooit. Wat voor cijfers hij had gehad in verschillende vakken op de H.B.S. en Lyceum. Heel goede. Toen stelden we hem gerust door te zeggen dat we niets, maar dan ook niets van dat rapport geloofden en vroegen hem of hij geen zin had om opnieuw in Canada te beginnen. Ja, daar voelde hij wel voor. Een poosje later was hij bij ons. Eerst hebben we hem een betrekking gevonden op een Bank. Dat beviel hem heel goed en ook werkte hi zeer naar de zin van de Manager. Maar toch zou hij liever dominee willen worden. Hij studeerde hierop drie jaren met goede resultaten (B.A.) op Calvin College en vandaar naar Boston University. Over enkele maanden hoopt hij z'n degree van Master of Theology te behalen. In slechts drie jaren tijds, terwijl de meeste studenten er 4 jaren over doen. Hij gaat zich daarna waarschijnli k specialiceren als ziekenhuis- of studentenpredikant.

Kinderen opvoeden is heel moeilijk en een zware verantwoordelijkheid. Sommige ouders hebben het gemakkelijk, anderen weten soms niet wat te doen. U kunt zich niet altijd laten leiden door een psychologisch rapport. We zouden U nog verschillende andere gevallen kunnen beschrijven van mensen die thans een belangrijke plaats in de maatschappij innemen en die ook een zeer slechte "TEST" hadden gehad.

Zijn Uw kinderen moeilijk? Zijn ze tegen de draad in? Kunnen ze niet mee op school? Hebben ze verkeerde vrienden en wereldsgezind? Praat veel met ze, maar nog belangrijker: "Praat veel met Uw Here over hen". Wanneer Uw kinderen klein zijn moet U veel met ze over de Here praten en wanneer de kinderen groot zijn moet U veel met de Here over Uw kinderen praten. Dat doet U misschien al? Doe het nog méér. Alléén God kan de harten neigen en het verstand verlichten.

En vergeet ook niet voor Uw vrienden en kennissen te bidden die met dezelfde moeilijkheden zitten en vraag Uw vrienden en kennissen voor U en Uw kinderen te bidden.

Wij hebben vrienden die 12 kinderen hebben, een paar jaar geleden vroeg de moeder ons of we voor hun zoon M. wilden bidden en ze vertelde ons dat ze aan andere familie en vrienden gevraagd had om voor een ander kind te bidden. Het resultaat is geweest dat we dagelijks voor *al* hun kinderen bidden.

Jan Drent

Summer course for teachers

Another six weeks summer school for Christian teachers is being organized by the Ontario Alliance of Christian Schools. How fortunate to have the opportunity as Christian teachers (and as prospective teachers!) to focus the attention on various aspects of education from a Christian perspective.

The summer school where Christian professors and Christian teachers are striving together for a Christian approach to teaching has become a familiar scene in Ontario during the summers. And it has been worth it! Many enthusiastic teachers have attended in the past and have benefitted from six weeks of intensive training. We are sure, that we can expect a high enrollment for the '69 Summer School.

Several eager teachers have already asked for information and many more will do so in weeks to come. For your information, the courses are of college calibre. Teachers but also prospective teachers may enroll any time before June 15th.

The '69 Summer School will be held from July 1st to August 8th in the Hamilton District Christian High School.

We ask all to pray for an enriching summer school for many of our Christian teachers. May the King of our schools bless this vital work for the benefit of our covenant boys and girls.

For information, write

Mr. John E. Top, B.A.,
Administrator '69 Summer School,
Box 27,
Fruitland, Ontario.

DE KLM IN 1968

Volgens voorlopige gegevens zijn tot dusver de vervoersinkomsten van de KLM in het lopende boekjaar, dat op 1 april inging, met ca. 8% gestegen. In augustus werden voor de eerste maal meer dan 100 miljoen guldens aan inkomsten in één maand behaald.

Voor het kalenderjaar 1968 nam, met een schatting voor de maanden november en december, de omvang van het vervoer toe met ongeveer 12%.

De KLM kon dit jaar haar twee miljoenste passagier drie weken eerder begroeten dan in 1967 het geval was en, om nog even in de miljoenensfeer te blijven: het KLM-Autobedrijf, dat rechtstreeks verbindingen onderhoudt tussen de luchthaven Schiphol en Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Den Bosch en Eindhoven en van Zestienhoven naar Rotterdam en Den Haag, vervoerde voor de eerste maal in zijn ruim twintigjarig bestaan meer dan één miljoen busreizigers in één kalenderjaar.

Een belangrijk directiebesluit in 1968 was de definitieve keuze van plaats en opzet van een nieuw hoofdkantoor voor directie en stafafdelingen op een 6½ hectaren groot terrein in Amstelveen.

Routenet

Het KLM routenet bleef in 1968 ongewijzigd met 97 steden in 66 landen. Wel werd de frequentie naar een groot aantal bestemmingen opgevoerd, waaronder Montreal. De Amsterdam-Tokio dienst over de Noordpool via Anchorage in Alaska beleefde zijn 10-jarig bestaan. De Super DC-8, die sinds zijn indienststelling in de zomer van 1967 uitsluitend op de lijn Amsterdam-New York vloog, deed in de loop van het jaar ook zijn intrede op andere trajecten van het KLM routenet.

Vloot

In de vlootsamenstelling van de KLM hadden in 1968 een aantal belangrijke wijzigingen plaats. De KLM bezit nu een vloot, die geheel uit straalvliegtuigen bestaat, t.w. vijf Super DC-8-63, zestien DC-8-30/50's, waarvan vier DC-8F Jet Traders, twaalf DC-9-30's en vier DC-9-10's.

Aan de reeds gedane bestelling voor een zesde en zevende Super DC-8 werd in de tweede helft van 1968 nog een order voor een achtste vliegtuig van dit type toegevoegd. In maart 1969 wordt de laatste nog in bestelling zijnde verlengde DC-9 afgeleverd.

CHR. REF. HOCKEY ASSOC.

TEAM STANDINGS

	GP	W	L	T	PTS	GF	GA	PIM
Brampton	11	10	0	1	21	66	26	160
Drayton	11	5	4	2	12	40	41	122
Georgetown	11	4	5	2	10	39	46	171
Weston	11	0	10	1	1	23	55	146

LEADING SCORERS

	GP	G	A	PTS	PIM
A. Talsma, Brampton	11	11	14	25	19
H. Luimes, Brampton	11	13	11	24	9
D. Buisman, Brampton	11	8	12	20	8
M. Van Egten, Drayton	9	9	9	18	35
T. Maas, Weston	11	13	4	17	17
J. VandenPol, Georgetown	11	9	7	16	16
D. Scholten, Drayton	10	6	10	16	17
H. Stevens, Drayton	11	8	6	14	24
J. Smeenk, Brampton	9	6	8	14	35
J. Adriaanse, Brampton	10	7	6	13	13
J. Poot, Georgetown	9	6	6	12	2
F. Tiesma, Brampton	11	3	9	12	19
B. Namink, Georgetown	10	4	5	9	2
N. Stevens, Drayton	11	2	7	9	2
J. Van Egten, Drayton	10	1	8	9	8

Zwaar verzilverde

THEELEPELTJES

liggen klaar voor U als U ons een nieuwe abonnee aanbrengt voor Calvinist-Contact (en ons tegelijk het abonnementsgeld stuurt).

Deze lepeltjes zijn in Nederland gemaakt en dragen afbeeldingen van bloemen, klederdrachten of provinciewapens.

Wilt U daarom even opgeven of U een Bloemen- Klederdracht- of Wapenlepeltje wenst?

OF U KUNT EEN BOEK KIEZEN

Bijvoorbeeld (voor één abonnee): M. DE JONG en WIM ZAAL: BILDERDIJK; Dr. C. N. IMPETA: KERKELIJKE KAART VAN NEDERLAND; A. DOF: ARIE EN KATRIEN IN CANADA; J. OVERDUIN: HEL EN HEMEL IN DACHAU; M. E. VOILA: DE WELEERWAARDE HEER; MOEILIJKE KINDEREN (verschillende schrijvers); JOHN BUNYAN: DE CHRISTENREIS; OKKE JAGER: DE HUMOR IN DE BIJBEL; ANNE DE VRIES: DE ILLEGALE WERKER; PROF. BAVINCK: HET RAADSEL VAN ONS LEVEN; Ds. KORNET: DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL; V. D. STEEN: SPIONNAGE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG;

We kunnen U ook op de wachtlijst plaatsen (al deze boekjes zijn in bestelling) voor de volgende titels:

BAARDMAN: GROOT ALARM; OOMS: DAGGELDERS; MONS: PA BAKKER; PEELEN: 'T BEGON ONDER MELKENSTIJD; LAATMAN: SLOEBERKE SLOB.

The following titles of **ENGLISH BONUS BOOKS** are at this moment all in stock:

One subscription: WHEN THE BAMBOO SINGS, by H. G. BRENNEMAN; GOOD NEWS FOR MODERN MAN (New Testament in Modern English); N. STONE: 100 BASIC BIBLE QUOTATIONS ANSWERED; REV. T. C. VAN KOOTEN: LIVING IN A NEW COUNTRY; PROF. DR. J. KROMMINGA: IN THE MIRROR; C. SLUYS: A PREY TO SATAN; MARTYR OF THE CATACOMBS (Ancient Rome); PROF. A. M. REHWINKEL: THE FLOOD; F. F. BRUCE: THE NEW TESTAMENT DOCUMENTS, ARE THEY RELIABLE?; J. NORVAL GELDENHUYS: THE INTIMATE LIFE (for engaged and newly married Christians); C. S. LEWIS: THE WEIGHT OF GLORY; REV. J. K. VAN BAALEN: THE GIST OF THE CULTS; THEA B. VAN HALSEMA: GLORIOUS HERETIC (Guido de Brès).

WM. R. RANG: THE STOWAWAY (for boys); THE GUN, by JOHN VRIESINGA & THE FLASHLIGHT, by JEAN G. FISHER. (These are two booklets for children, but are given together as a premium for ONE subscription.)

While for bringing in TWO subscribers we have: STRAIGHT DOWN THE CROOKED LANE, by F. H. ARNOLD; WORLD AFLAME, by Dr. BILLY GRAHAM; LEAST OF ALL SAINTS, by GRACE IRWIN.

EXCELLENT OUTLINES for thorough BIBLE STUDY

prepared by REVS. DR. P. Y. DE JONG, F. GUILLAUME, DR. R. KOOISTRA, and DR. P. G. SCHROTENBOER.

BEHOLD YOUR KING

Series of Outlines about the Gospel of Mark.

CONTENTS: Behold Your King — The King of Kings Begins His Great Task — The King Presents His Credentials — The Servant-King Attains Unwanted Fame — The King Proclaims The Year Of Jubliee — The King Is Lord Of The Sabbath — The King Is Put Under Pressure — Variety Of Reactions To The Gospel Of The Kingdom — The Growth Of The Heavenly Kingdom — Destroying The Works Of Satan — The Lord Of Life And Death — Growing Opposition To The King — The King Of All The Earth — The Holiness Required By The King — The King Withdraws Himself — The King Instructs And Warns His Disciples — Who Is The King? — The King Revealed In Temporary Glory — The King Shows The Way To His Ambassadors — The King Instructs His Colaborers — Rules For Kingdom Citizenship — The King Is Servant Of All — The Authority Of The King — The King And The Opposition: A Question Of Authority — The Saviour-King Unveils The Future — The King Prepares For His Death — Jesus' Loyal Royalty — The King Is Rejected — The King Is Condemned — The King Is Dead — Long Live The King!

ISRAEL'S JUDGES AND RUTH

in the History of the Old Testament.

CONTENTS: All good things are come upon you — The earth is the Lord's — Israel's pattern of religious life — In wrath the Lord remembers mercy — The Lord is gone before his people — The song of salvation — The Lord comes in peace — The Lord tests his chosen servant — The victory is the Lord's — Israel abuses the Lord's victory — Israel's self made king — The Lord's soul was grieved for the misery of Israel — Desperado, Diplomat, Deliverer — Jephtah's rash vow of dedication — A Nazarite unto God — The Lord wages war against his enemies — A great deliverance by the hand of the servant of the Lord — Samson: the humbled and exalted judge — Stepping stones to spiritual bankruptcy — Israel's anarchy, cultural neglect and false religion — Moral bankruptcy in Israel — Terrible sins and sovereign grace.

ABOUT RUTH: The covenant God brings his own from afar — Man's extremity is God's opportunity — Nothing is impossible with God.

PRICE PER COPY $1.25

Order immediately so that your meetings can make a good start

Published by

GUARDIAN Publishing Company Ltd.

Box 312 — Station B — Hamilton, Ont.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

I like to receive a silver-plated Souvenir Teaspoon
☐ Flower, ☐ Dutch Costume, ☐ Province Crest.

Subscription for Canada and the USA $5.50 per year; for 2 years $10.00; for 3 years $15.00. For the USA the same as above, but in USA currency, to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00. Payment by cheque 15¢ extra.